

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2011.

MAIJS

Nr. 4 (640)

Foto: Anita Mellupe

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 1. maijā no plkst. 10.00 līdz 12.30 *LASL* parstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju
 - 15. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa piemiņas diena (DV apvienības sarīkojums)
 - 21. maijā plkst. 3.00 „Sanfrancisko teātra darbnīcas” izrāde – L. Stumbres luga „Pīvurītis ar punktiņiem”
 - 22. maijā plkst. 12.30 izlaidums Losandželosas latviešu skolā
 - 11. jūnijā plkst. 7.00 vīru koŗa „Uzdziedāsim, brāļi!” koncerts latvieŗu namā
 - 12. jūnijā igauņu namā (1306 W. 24th Street) 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas pēcpusdiena
 - 25. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera
- Līdz 5. jūnijam mākslinieces Vijas Celmiņas izstāde *Television and Disaster 1964-1966*
Losandželosas aprinŗa mākslas mūzejā (5905 Wilshire Blvd., tālr.: 323-857-6000)

Dienvīdkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktoriem:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra
iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redak-
tori ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Infor-
mācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž
tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar
izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā.
Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva –
par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības
kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri,
Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB
biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības
kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA** vārda.

**Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu
reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi
\$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.**

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, re-
patriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīves-
vietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas
statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

**Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot
bez vīzas: [www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/
bezvizu/](http://www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/)**

IB metiens – 370 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobeles@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

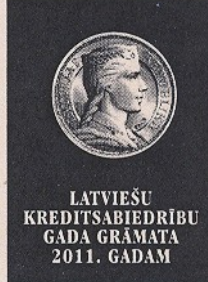
3460 S. Centinella AV. # 304, Los Angeles, CA 90066

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

**Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis
(biedzinis), Tamāra Kalniņa (kasiera), Valdis Ķeris,
Imants Leitī, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre),
Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pē-
teris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu
nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vilis Zaķis
Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Helēna Hofmane,
Maija Paegle**

**DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā
Losandželosas latviešu namā**

	KALENDĀRS
	164 Willowdale Avenue Toronto, Ontario, Canada M2N 4Y6
	Alberts Upeslācis, Redaktors
	Epasts info@townpress.ca
	Fakss 416-222-8199
	Telefons 416-222-4021

**Kredītsabiedrību gadagrāmatā ir visas pasaules
latviešu organizāciju adreses un daudzas citas
noderīgas ziņas!**

Rotaļgrupiņa mazuļiem

Jaunie vecāki ar bērniem katra mēneša otrā svēt-
dienā plkst. 11.00 pulcējas Grifita parkā rotaļlauku-
mā *Shane's Inspiration*. Pulcēšanos vietu viegli atrast,
pie tās plīvos Latvijas karogs. Var ierasties arī vēlāk,
pēc dievkalpojuma baznīcā vai nodarbībām skolā.
Aicināti jauni dalībnieki, informāciju var iegūt, rak-
stot Vijai Rauda: vija@rauda.net

Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības valdes paziņojums

DK LB biedru naudu lūdzam samaksāt gada sā-
kumā, nevis gada beigās. DK LB biedri Informācijas
biļetenu saņem bez maksas. Arī tos, kuŗi nevēlas būt
biedrības biedri, bet grib saņemt biļetenu, lūdzam
samaksāt par abonementu gada sākumā.

Tie, kuŗi līdz 1. maijam nebūs samaksājuši biedru
naudu vai par abonementu, biļetenu vairs nesāņems.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulce

DK latviešu biedrības pilnsapulces dalībnieki, sēž no kreisās: Maija Paegle, Dace Taube, Sandra Gulbe-Puķēna, Ivars Mičulis, Jānis Taube, Rūdolfs Hofmanis; stāv: Pēteris Staško, Nora Mičule, Vilis Zaķis, Anna Ābele, Aivars Jerumanis, Valdis Ķeris, Imants Leitis, Kārlis Millers, Tamāra Kalniņa, Tāivaldis Paegle, Helēna Hofmane, Francis Dižgalvis, Inguna Galviņa; nav Alda Raudas, Vijas Vīksnes, Dainas Ābeles

DK LB pilnsapulce notika 20. martā pēc dievkalpojuma Alfona un Ināras Reinu piemiņas telpā nama otrā stāvā. Pilnsapulcē piedalījās 23 biedrības biedri. Par sapulces vadītāju ievēlēja valdes priekšsēdi Ivaru Mičuli, sekretāri Astru Mooru. A. Moora nolasīja 2010. gada 14. martā notikušās pilnsapulces protokolu. DK LB valdes priekšsēdis bija sagatavojis ziņojumu par iepriekšējā gada darbu. Tas atspoguļots arī Informācijas biļetenā. Mūsu biedrības biedru skaits nedaudz samazinājies, patlaban ir 302 biedri.

I. Mičulis atzina, ka biedrības darbs iepriekšējā darbības gadā bijis ļoti rosīgs, notikuši daudzi sarīkojumi, kuŗos iesaistīti jaunieši. Viņus uzaicina svinīgos brīžos ienest karogu, stāvēt godasardzē, ko jaunieši labprāt dara.

Viens no ievērojamākajiem notikumiem pērn bija iespēja pieteikties Latvijas pases izņemšanai, no Vašingtonas ieradās Latvijas valdības pilnvaroti vēstniecības pārstāvji ar pasu darbstationi. Latvijas pasi izņemt pieteicās 96 personas, vairākas no tām namā ieradās pirmo reizi.

Latvijas pases saņēmējus sagaidīja un reģistrēja Imants Leitis, Valdis Ķeris, Dziesma Tetere un Sandra Gulbe-Puķēna. Jaunās pases no vēstniecības izsūtīja pa pastu laikus, tā kā visiem, kuŗi pieteicās, bija iespēja piedalīties Saeimas vēlēšanās.

Ne mazāk ievērojams notikums bija 10. Saeimas vēlēšanas 2010. gada 2. oktobrī. Latviešu namā bija viens no 15 vēlēšanu iecirkņiem ASV. Pirms vēlēšanām Latvijas vēstniecībā Vašingtonā notika iecirkņu vadītāju apmācības, kuŗās piedalījās Ivars Mičulis un Sandra Gulbe-Puķēna. Losandželosas iecirknī 10. Saeimas vēlēšanās balsoja 191 Latvijas pavalstnieks (lielākā daļa par politisko apvienību „Vienotība”), daudzi balsotāji latviešu namā līdz šim nebija bijuši. Vairāki atbrauca no Sanfrancisko, lai gan vēlēšanu iecirknis bija arī turienes latviešu namā. Protams, balsotāju skaits varēja būt daudz lielāks. Vēlēšanu dienā namā valdīja dzīva rosība, darbojās bārs, balsotāji varēja pakavēties, iedzert kafiju, patērzēt. Balsu skaitīšana notika tūlīt pēc vēlēšanām, lai

Vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” dziesmu varā

Mūsu koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” vīri Sanfrancisko latviešu draudzes nama zālē iesoļoja kā uzvarētāji, dziedot Imanta Saksa dziesmu „Kad ar uzvaru”. Koristu balss pieskandināja visu namu. Losandželosas vīru koris un diriģente Dr. Laura Rokpelne-Mičule Sanfrancisko bija gaidīti. Iepriekšējo reizi viņi te viesojās 2008. gadā un jau toreiz sajūsmināja klausītājus.

Koncerta programmai bija divas daļas. Pirmajā daļā vīri dziedāja Raimonda Paula „Moto”, Imanta Kalniņa „Pakāpies kalnā” un trīs Valtera Kaminska vērienīgā skanējuma vīru koŗu dziesmas – „Dzimtenes zeme”, „Blūzs par rozi” un „Mūsu Gaudeamus”. Diriģente Dr. Laura Rokpelne-Mičule pati pieteica katru dziesmu. Koncerta turpinājumā, korim dziedot Selgas Mences „Līgo”, iztēlojoties sajūtām vasaras smaržu, Jāņu nakts burvību un sadziedāšanos. Pēc tam koris nodziedāja komponista Džona Innes garīgo dziesmu „Ģetzemanes dārzs” un Emīla Dārziņa „Mūžam zili”. Pirmā daļa beidzās ar patriotisko Ausekļa Pērkona „Sakarnieku dziesmu” un Imanta Saksa „19. divīzijas dziesmu”. Klavierpavadījumu spēlēja 18 gadu vecais vietējais Sanfrancisko talants Jošua Hess.

Diriģente viņu raksturoja ļoti pozitīvi: „Pianists Jošua

Hess ir īsts atradums ārzemju latviešu mūzikas pasaulei. Viņam ir ne tikai spoŗa klavier spēles tehnika, bet arī vienreizēja mūzikalitāte, kā arī apbrīnojama spēja smalki izsekot visām dziesmu emociņālajām un mūzikālajām niansēm.”

Pārtraukumā uzzināju, ka tik daudz apmeklētāju Sanfrancisko latviešu Draudzes namā sen nebija redzēti, jo uz koncertu ieradās vairāk nekā 130 klausītāju.

Otra koncerta daļa sākās ar Alfrēda Vintera dziesmu „Viltīgās acis”: „Es zinu šie vārdi tev nenāk no sirds, jo redzu, ka acīs tev viltība mirdz. Es zinu šie vārdi gaisīs kā vējš, bet salauztai sirdij tad nebūs vairs miers.”

Vīriem dziedot „Uguns sārziem ziediem zied meŗozīte jaukā. Gadi nāk, un gadi iet, viņa sarkdama zied un zied” daudzi pievienojās, jo Raimonda Paula „Meŗozīte” ir pazīstama, mīļa un vārdi zināmi. Šo dziesmu diriģente pieteica ar īpašu sirsnību, veltījot to savai māmuļai dzimšanas atceres dienā. Pēc šīm dziesmām klausītāji jau jutās gluŗi kā apburti un zālē valdīja atraisīts gaisotne. Edmunda Goldšteina „Nomedītais mednieks” atgādināja rotaļu. Sekoja ceļojums apkārt pasaulei ar dažādām tautasdziesmiem – ķechu „Tancuj, tancuj”, japāņu zvejnieku dziesmu „Sohran Bushi”, brazīlieŗu „Estrella”

Laipni ielūdzam uz

KONCERTU ZELTA VĀRTU ATSKANĀS JEB ATMIŅAS NO SANFRANCISKO

2011. gada 11. jūnijā plkst. 7.00 Losandželosas latvieŗu namā
dzirdēsīt gan jaunas, gan vecas dziesmas, būs uzkodas, darbosies bārs
ieejas maksa \$ 20

un itaļu komponista Luidži Denza „Funiculi, funicula”. Īpaši gribu izcelt zviedru komponista Folkes Rabes „Rondo”. Dziesmai nav teksta, bet tikai dažādas vokālas skaņas – kliegzieni, čuksti, vaidi, klusums, ko papildināja koristu kustības, sejas vaibsti, nopūtas. Vīri savā elementā jutās, dziedot amerikāņu spiričuelu Rūtas Artmanes apdarē *Hand Me Down My Walking Cane*, nebēdnīgi skanēja latviešu tautasdziesmas „Kur tad tu nu bijī?” un „Tādi vīri kungam tika”. Losandželosas vīru koŗa koncerts beidzās ar Raimonda Paula „Manai dzimtenei”, kas ir veltījums Vispārējo latviešu Dziesmu svētku simts gadu atcerei. Pēc klausītāju nebeidzamiem aplausiem vīri nodziedāja vēl trīs dziesmas.

Sanfrancisko latvieši izpirka visus Losandželosas vīru koŗa „Uzdziedāsim, brāļi!” tvartus! Valdis Ņeris jau nākamā pirmdienā devās uz pastu un nosūtīja tvartus tiem, kuŗiem tajā vakarā nepaveicās tos iegūt savā īpašumā.

Nākamgad Losandželosas vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!” svinēs 15 gadu jubileju. Programmā bija rakstīts, ka Losandželosas vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!” dibināts 1997. gadā. Koris dziedājis gan baltiešu, gan amerikāņu publikai Čikāgā, Filadelfijā, Gaŗezerā, Losandželosā, Sanfrancisko, Sietlā, Toronto, Vašingtonā DC, piedalījies *Mrs. Globe Pageants* Palmspringos. 2009. gada pavasarī koris dziedāja Holivudas *Set Decorators' Society of America* banketā.

Pēc koncerta zāli Sanfrancisko latviešu Draudzes namu piepildīja akordeona skaņas. Sākās dziesmu vakars, skanēja sen zināmas un populāras dziesmas, kuŗas iepriecina, sagādā prieku, iedvesmo, dod spēkus. Sadziedāšanās turpinājās ilgi, jo esam taču dziedātāju tauta.

Paldies koncerta rīkotājiem, namamātēm un visiem, kuŗi sagādāja mūsu koristiem un viesiem vislabākos apstākļus. Mēs jutāmies Sanfrancisko gaidīti.

Sandra Gulbe-Puķēna

Anaheimas baleta direktore Sarma Lapeniece Rosenberga vēsturiskajā „Sieviešu mēnesī” saņēma ASV Kongresa Atzinības rakstu

ASV Kongresa locekle Loreta Sančesa (Loretta Sanchez) un Anaheimas pilsētas domes pārstāve Lorija Galoveja (Lorri Galloway) 7. martā Sarmai Lapeniecei Rosenbergai pasniedza ASV Kongresa diplomu par viņas nopelniem aktīvā sabiedriskā darbībā, par izcilību choreografijā un baletdejojotāju izglītošanā, par aizrāvīgu klasiskās dejas populārizēšanu sabiedrībā. Sarma Lapeniece Rosenberga par starptautiskas labas gribas politikas un sapratnes veicināšanu saņēmusi arī *Soroptimist Woman of the Year Award for International Goodwill and Understanding*.

Amerikas baltiešu brīvības līgai 30 gadu

Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) pilnsapulce notika 12. martā Lagunabīčā, Dienvidkalifornijā. Valdē ievēlēja visus līdzšinējos locekļus, kā arī trīs jaunus lietuviešu sabiedrības pārstāvjus – Feliksu Barranu, Daivu Čekanausku-Navareti un Ķēstuti Reividu. Daiva Čekanauska-Navarete ir jaunā Lietuvas goda konsule Dienvidkalifornijā, Ķēstutis Reivids – apdrošināšanas firmas prezidents un lietuviešu radioprogrammas vadītājs. Feliksa Barrana bija apdrošināšanas firmas vadītāja, tagad pensionējusies.

Visi līdzšinējie valdes locekļi, izņemot Viju Turjāni, tika ievēlēti tajos pašos amatos. Vija Turjāne lielās darba slodzes dēļ atteicās no BAFL prezidenta amata. Valde pateicās viņai par līdzšinējo apzinīgo darbu. Par BAFL prezidentu ievēlēja Imantu Leiti. Viņš bijis BAFL valdes loceklis un *Baltic Bulletin* redaktors kopš 2005. gada.

BAFL valde: prezidents Imants Leitī, viceprezidente Angela Nelsa, viceprezidente Marite Sepika, Ivars Mičulis, Dr. Hendriks Līsmēns, kasieris Heino Nurmbergs, sekretārs Alnis Briedis, Aivars Jerumanis, Teodors Līlienšteins, Valdis Pavlovskis, Karls Alsens,

Francis Dižgalvis, Daiva Čekanauska-Navarete, Ķēstutis Reivids. Imants Leitī arī turpmāk būs *Baltic Bulletin* redaktors.

Valdes locekļi pārrunāja iepriekšējā gadā paveikto un jaunus pienākumus. Nolēma sadarboties ar U.S.-Baltic Foundation un citām Amerikas baltiešu organizācijām. Pieņēma divas rezolūcijas. T. Līlienšteins iesniedza rezolūciju, kurā apsveica Amerikas baltiešu brīvības līgu tās 30 gadu darba jubilejā. I. Leitī iesniedza rezolūciju, kurā pieprasa, lai NATO izvērtē un maina likumus par ieroču pārdošanu valstīm, kurās nav NATO organizācijā.

BAFL pilnsapulce. Sēž no kreisās: Marite Sepika, Vija Turjāne, Lietuvas goda konsule Daiva Čekanauska-Navarete, Andžela Nelsa; aizmugurē: Francis Dižgalvis, Imants Leitī, Ivars Mičulis, Valdis Pavlovskis, Aivars Jerumanis, Teodors Līlienšteins, Heino Nurmbergs, Alnis Briedis; nav Dr. Hendrika Līsmēnta un Karla Alsena

Izrādes „Plīvurītis ar punktiņiem” aktieři pošas viesizrādei Losandželosā

Sanfrancisko latviešu draudzes namā 5. februārī notika Leldes Stumbres lugas „Plīvurītis ar punktiņiem” izrāde. Uz latviešu kultūras skatuves sevi pieteica jauna teātra kopa ar nosaukumu „Sanfrancisko teātra darbnīca”. Teātra grupas dibinātāja un režisore Māra Martinska izturēja savas grupas „ugunskristības” ar lepnumu par uzvaru. Par kopas dibinātāju var uzskatīt arī Salliju Filicu. Viņa vēlme iestudēt lugu radās, noskatoties šīs lugas izrādi Latvijā. Tā sadarbībā radās jauna teātra kopa. Izrādi Sanfrancisko pamatoti var saukt par uzvaru, ievērojot, ka lielākā daļa aktiešu ir iesācēji. Iesācēja režijā ir arī Māra Martinska, bet tas nenozīmē, ka viņai nebūtu bijis personīgas pieredzes. Māra tēlojusi vairākās lugās Laimoņa Siliņa *mazajā teātrī Sanfrancisko*, viņa arī 2003. gadā iestudēja dejas Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētku lieluzvedumam „Tobāgo” L. Siliņa režijā. Pēc veiksmīgās izrādes varēja secināt, ka Māras Martinikas iecere bijusi ne tikai apvienot pašdarbnieku grupiņu, lai izklaidētu paši sevi un sabiedrību, bet daudz kas vairāk. Par viņas profesionālo attieksmi liecina bez jebkādas paviršības izstrādātās detaļas, panākot aktiešu pilnīgu atbrīvotību un pakļautību tēlam. Iesācējam tas nebūt nav viegls uzdevums. Protams, ne jau visu aktiešu tēlojums ir vienādā līmenī, taču pārāk lielas atšķirības nebija jūtamas. Tāpēc izrāde bija viengabalaina un viegli uztverama.

L. Stumbres divcēlienu lugu varētu nosaukt par sadzīves komēdiju. Tās darbība notiek Latvijā, atklājot kādas latviešu ģimenes problēmas, kad māte secina, ka pienācis laiks dēlu atbrīvot no emocijonālas un sadzīviskas atkarības. Tas nav viegls uzdevums, jo māte un dēls pārāk ilgi bijuši šīs atkarības varā. Māte, vēlēšamā sasniegt mērķi, savā plānā iesaista vairākus draugus un paziņas. Lūdsu režisori Māri Martinsku atbildēt uz dažiem jautājumiem.

B. Magone: Tavas skatuves kristības režijā jau veiksmīgi aiz muguras. Darbs, iestudējot lugu ilga vairāk nekā pusgadu. Kā tu raksturotu pašreizējo posmu un gatavošanos izrādei pie mūsu tu-

vākajiem kaimiņiem, salīdzinot ar laiku pirms pirmizrādes?

M. Martinska: Viesizrādes vienmēr ir sarežģītāka – dekorācijas, gaismas un skaņas jāpielāgo jauniem apstākļiem pāris stundu laikā, jāpārorientē aktiešu uzņēmieni uz skatuves un tamlīdzīgas detaļas. Aktieři bieži vien pat nedabū visu lugu no sākuma līdz beigām izmēģināt. Tagad man galvenās rūpes ir, lai aktieři šajos trijos mēnešos līdz izrādei Losandželosā neaizmirstu, ko gandrīz pusgada laikā iemācījušies.

B. Magone: Tavi skatītāji Sanfrancisko izrādē bija entuziastiski līdzjutēji, bet varbūt arī bargākie kritiķi. Vai tev būtu kāda vēlēšanās, ko sagaidi no Losandželas publikas?

M. Martinska: Viesojoties ar *mazo teātri sanfrancisko* Losandželosā, man vienmēr šķita, ka tur vieglāk spēlēt – aktieři ir vairāk atbrīvoti un skatītāji Losandželosā ir citādāki: smejas citās vietās nekā Sanfrancisko. Tā man vienmēr bijusi neatminama mīkla. Varbūt šoreiz varēšu šo mīklu atminēt?

B. Magone: Paldies māksliniekiem par drosmi un izturību! Novēlam labas sekmes uz skatuves Losandželosā.

Foto: Lija Kukle

Leldes Stumbres lugas „Plīvurītis ar punktiņiem” izrādes dalībnieki, no kreisās: Andrejs Gulbis, Sallija Filica, Armands Naumovs, Laura Leicingere, Gundega Ozola, Edgars Kalns

Plīvurītis ar punktiņiem

Sestdien, 2011. gada 21. maijā
Plkst. 3:00 pēcpusdienā
Losandželosas latviešu namā

Aktieri:
Sallija Filica
Andrejs Gulbis
Edgars Kalns
Laura Leicingere
Armands Naumovs
Gundega Ozola
Režisore:
Māra Martinska

Lelde Stumbre

Sanfrancisko teātra darbnīca

Ieeja par
ziedojumu:
vismaz \$25.00

Pēc izrādes Saviesīga tikšanās, būs siltas vakariņas
(Dalības maksa \$10); vakariņām noteikti jāpiesakās
līdz 17. maijam, zvanot Pegijai Taubei,
tālr.: 310-908-6993

Datorsalikums: Ansis Pommers

Pārdomas par Rietumkrasta latviešu izglītības centra nākotni

Š. g. 16. janvārī mani ievēlēja par RKLIC padomes priekšsēdi. Priekšsēža vietnieks ir Kārlis Grendze, sekretāre – Mariša Rogaine, kasieris – Ivars Graudiņš.

Nākamo trīs gadu mērķis ir pievērst uzmanību RKLIC pārvaldei, finansēm un izglītības programmai. Galvenais mērķis – uzlabot centra darbību, nodrošināt centra uzturēšanu, turpināt rosīgas latviešu

valodas un kultūras programmas.

RKLIC ir 160 akru liels īpašums ar meiteņu un zēnu internātu, kuŗā var pārnakšņot 96 personas. Centrā ir peldbaseins ar baseina ēku, ēdamzāle ar virtuvi, sanāksmes telpas lielajā baļķu ēkā, mākslas nodarbību ēka, baznīca, sporta laukums, neliels basketbola laukums, brīvdabas estrāde tautasdejām un uguns kuriem.

Ik vasaru no jūnija pēdējās nedēļas līdz augusta pēdējai nedēļai centrā notiek divas latviešu valodas nometnes, lietuviešu valodas nometne, kā arī baptistu baznīcas nometne.

Vēlos izpētīt iespēju paplašināt šo izglītības misiju, iesaistot Sietlas latviešu ev. luterāņu draudzi, Sietlas latviešu skolu, Latviešu biedrību Vašingtonas štatā un Sietlas latviešu centru. Jāatrod jauni veidi, kā izmantot īpašumu, lai to financētu, sagādātu ienākumus un paplašinātu līdzšinējās latviešu nometnes programmas vai izstrādātu jaunas.

Sietlā varbūt varētu noorganizēt latviešu valodas sarunu grupu jauniešiem, kuŗi vēlētos papildināt latviešu valodas prasmi. Šādas franču, vāciešu, čehu un poļu sarunu grupas ir aktīvas *Continental Restaurant* universitātes rajonā. *Alliance Française* Vallingforda centrā nodarbības notiek franču valodas sarunu grupas apmeklētājiem. Grieķiem šāda grupa ir viņu centrā Sietlā.

Mūsu sabiedrībā latviešu valodas zināšanu līmenis ir ļoti dažāds. Centrā varētu izrādīt latviešu mākslas filmas, ietvartotas lugas, operas, Dziesmu svētku uzvedumus, sporta sacīkstes gan latviešu, gan angļu valodā vai ar parakstiem angļu valodā. Sietlas latviešu namā katrs sarīkojums piesaistītu citādu publiku, bet gala iznākums būtu kopības sajūta visiem apmeklētājiem.

Reizi mēnesī piektdienās varētu rīkot filmu vakaru ģimenēm ar bērniem. Galvenajā zālē rādītu filmu pie-

augušiem, lejas stāvā – bērniem. Pirms izrādes varētu kopīgi vakariņot, tādējādi ģimenes ierastos tūlīt pēc darba, lai iepazītos un pacieņoties. Derētu aicināt Vašingtonas universitātes Baltiešu studiju programmas dalībniekus stāstīt par viņu pētniecības laika piedzīvojumiem Latvijā. Varētu rīkot makšķerēšanas un sēņošanas izbraukumus, kā arī citu interešu grupas. Mērķis ir sagādāt iespēju ģimenēm piedalīties mūsu sabiedrībā un vairot interesi par latviešu tautas mantojumu un kultūru, jo, ja mums izdotos iedegt šo dzirksti, netrūktu dalībnieku centra vasaras programmām.

Jo aktīvāk mēs rūpēsimies par tautas mantojuma saglabāšanu un valodas mācīšanu Vašingtonā, jo lielāks atbalsts radīsies arī citos rietumkrasta latviešu centros. Viņu līdzdalība ir sevišķi svarīga ilglaika RKLIC darbībai.

Ir svarīgi radīt stipru organizācijas struktūru, lai darbs veiktos. Pēc organizācijas 1982. gadā reģistrētajiem statūtiem valdē jābūt deviņiem locekļiem. Katram valdes loceklim jāsameklē brīvprātīgie palīgi.

Valdes priekšsēdis ir atbildīgs par vispārējo plānošanu, darba saskaņošanu, sadarbību ar sabiedrību, kontaktu ar tirdzniecības vai valsts uzņēmumiem un arī par gadskārtējo revīziju.

Vicepriekšsēdis administratīvi atbalsta priekšsēža ierosmes.

Sekretārs – ziņo valdes locekļiem par sanāksmes dienas kārtu, paskaidro sanāksmju lēmumus.

Kasieris ir atbildīgs par budžeta plānošanu, ikdienas finanču darījumiem un ziedojumu programmas saskaņošanu.

Centra vadītājs ir atbildīgs par centra uzturēšanu, darbību, kā arī drošības un likumu ievērošanu.

Sarīkojumu vadītājs ir atbildīgs par plānošanu, attīstīšanu un koordināciju ārpus nometnes aktivitātēm Sietlā, tostarp Jāņu rīkošanu Šeltonā.

Nometnes programmu vadītājs ir atbildīgs par plānošanu, latviskā mantojuma un valodas koordināciju un attīstīšanu nometnē, kuŗā piedalās gan jaunieši, kuŗi runā latviski, gan arī tādi, kuŗi latviski nerunā.

Komunikāciju vadītājs ir atbildīgs par koordināciju, centra aktivitāšu un informācijas izplatīšanu rietumkrasta latviešu sabiedrībā.

Kursas vadītājs ir atbildīgs par Kursas vasaras vidusskolu.

Turpināšu informēt rietumkrasta latviešu sabiedrību par mūsu plāniem, pārrunām, programmām, darba gaitu un sekmēm. Ikvienu, kam ir kādi ieteikumi, padoms vai komentāri par centra nākotnes virzienu vai aktivitātēm,

lūdzu sazināties ar mani, zvanot vai rakstot.

Lūdzu arī brīvprātīgos darbiniekus, kam būtu interese palīdzēt izstrādāt mūsu centra nākotnes plānus, sazināties ar mani. Vēlamies nākamajos trijos gados izveidot organizāciju, centru un programmu, ko varētu izmantot aktīvā jaunā paaudze. Mums ir vajadzīgi pieredzējuši darītāji, kuŗi prot darbu virzīt un vadīt, nopietni jaunāki darbinieki, kuŗi vēlas mācīties un turpināt šo darbu, un mums vajadzīgi mūsu sabiedrības bērni, kuŗi turpinās mūsu tradīcijas.

Mums vajadzīgs ikviens latvietis!

Rietumkrasta latviešu izglītības centra lielā talka notiks no 28. līdz 30. maijam Šeltonā, Vašingtonā, W. 3381 Dayton-Airport Road.

Iegūt informāciju un pieteikties iespējams, zvanot vai rakstot Valdim Riekstiņam, kabatas tālrunis: 206-313-4874; e-pasts: valdisr@gmail.com

RKLIC valdes priekšsēdis Jānis Rogainis
15119 – 63rd Ave. W.
Edmonds, WA 98026

E-pasts: wayrog@comcast.net
Tālrunis: 425-742-8954

RKLIC 2011. gada kalendārs

No 28. līdz 30. maijam talka.

18. un 19. jūnijā Jāņu svinības.

No 26. jūnija līdz 2. jūlijam baptistu nometne.

No 3. jūlija līdz 6. augustam mācības vasaras vidusskolā Kursā.

No 7. līdz 14. augustam bērnu nometne Mežotne.

No 14. līdz 20. augustam lietuviešu nometne.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes paziņojums stipendiju pieprasītājiem

Jaunieši, kuŗi vēlas saņemt stipendiju mācībām Kursas vai Gaŗezera vidusskolā, lūgti paši uzrakstīt iesnieguma lūgumu un no savas e-pasta adreses nosūtīt biedrības priekšniekam Ivaram Mičulim. Visiem jauniešiem ir e-pasta adreses, visi lieto *Facebook*, nevienam nav jāapgrūtina vecāki.

Valdes locekļi, piešķirot stipendiju, īpaši pievērsīs uzmanību, vai jaunieši iesniegumus rakstījuši paši. Nav jābaidās, ka latviešu valodā kāds vārds būs uzrakstīts nepareizi vai teikumi nebūs ideāli pareizi. Iesniegumu piešķirt stipendiju var sūtīt arī pa parasto pastu. Arī pateicība par piešķirumu jāuzraksta pašiem, nevis ar vecāku starpniecību.

Redzēts, dzirdēts, pārdomājams...

Dr. Haralds Alksnis nama celšanas laikā atgādināja: „Neturiet latvietību lētu, ja tā jums kaut ko nozīmē.”

Mēs tikām pie sava nama, kuŗā ir vieta latviešu skolai, vieta organizāciju sanāksmem, teātru izrādēm, koncertiem, koŗa mēģinājumiem un dažādām citām rosmēm.

Pēc Kalifornijas valsts noteikumiem namā likumīgi drīkst pārdot dzērienus, ja ir Nama klubs, kuŗa biedri maksā biedru naudu – \$50 gadā (mazāk nekā dolaru nedēļā). Nama kluba biedru saraksts – lielā ietvarā prāviem burtiem – atrodas mūsu nama priekšelpā. Saskaitot sarakstā vārdus, redzam, ka Nama kluba biedru 2010. gadā bija mazāk nekā 200. Saraksts ir interesanta lasāmviela. Meklējot tur vārdus un tos neatrodot, varam iepazīties ar... (kritiskus apzīmētājus redaktore neļauj lietot). Taču sarakstā ir arī mazpazīstamu vai pat neredzētu latviešu vārdi. Viņi atraduši par vajadzīgu apliecināt savu piederību un atbalstīt to latviešu rosmes, kuŗiem ir svarīgi, lai nams būtu.

* * *

Nama pārvalde drīz izsūtīs aicinājumu visiem latviešiem un latviešu izcelsmes personām, kuŗu adreses mums zināmas, ar lūgumu atjaunot savu Nama kluba biedra statusu vai kļūt par jaunu kluba biedru. To personu vārdi, kuŗi atsauksies aicinājumam, tiks ievietoti Informācijas biļetenā un lielajā sarakstā nama priekšelpās. Latviešu nams ir svarīgs visai latviešu sabiedrībai. Iedomājieties, kas notiktu, ja piepeši latviešu nama vairs nebūtu! Der pieminēt, ka latviešu skola namu lieto bez maksas. Bērnu vecākiem derētu ieskatīties biedru sarakstā, padomāt un aprunāties, iestāties Nama klubā un aicināt to darīt citus.

* * *

Runājot par „lētu latvietību”, prātā nāk kāda pagājušajā gadā saņemta vēstule: „*Paziņoju savu adreses maiņu. Līdz šim biļetenu saņēmu par brīvu. Vēlētos to saņemt par brīvu arī turpmāk, bet, ja tas nav iespējams, lūdzu biļetenu vairs nesūtīt.*”

* * *

„Dienvidkalifornijas latviešu informācijas biļetenu” izdod Dienvidkalifornijas latviešu biedrība. Jauniebraucējiem, ja viņu adrese zināma, piesūta biļetena paraugeksemplāru. Nesen latviešu namā bija apmēram šāda saruna ar kādu nepazīstamu latvieti: „*Vai jūsu vārds un adrese ir mūsu sarakstā? Varbūt vēlaties saņemt Informācijas biļetena paraugeksemplāru?*” Atbilde: „*Paldies, nevajag. Es biļetenu par brīvu izlasu internetā.*”

Jā, mūsu biļetenu tagad tīmeklī var lasīt gan Latvijā, gan citās Eiropas zemēs, arī Kanadā, Austrālijā un Dienvidamerikā. Par to esam pārliecinājušies. Ir tikai viens „bet”. Biļetena publicēšanai tīmeklī vajadzīgi līdzekļi.

Līdzekļus biedrība iegūst no biedru naudas, biļetena abonēšanas maksājumiem un ziedojumiem. Diemžēl biļetena elektroniskā publicēšana būs jāpārtrauc, ja radīsies daudz tādu dienvidkaliforniešu, kam liksies par dārgu būt par biedrības biedru vai atbalstīt biedrības darbu.

Biedrības valde pateicas visiem, kuŗi biedrības darbu atbalstījuši ar ziedojumiem, kas iesūtīti kopā ar biedru maksām. Lielākais šogad no tiem ir \$2000, bet netrūkst arī \$250, \$200, \$100 un mazāki. Paldies ikvienam ziedotājam! Biedrība varēs turpināt darboties.

* * *

Latviešu namam ir laimējies. Nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis ir īstais cilvēks īstā vietā. Viņš ir ne tikai augstās skolās mācīts tautsaimnieks un būvzinieris, kas spēj lietpratīgi organizēt un vadīt nama pārvaldes darbu, bet prot rīkoties arī ar lāpstām, laužņiem, zāģiem un citiem darbarīkiem. Viņš viens pats, izlaužot cementu, izraka vairāk nekā 30 bedrīšu gar automašīnu laukuma žogiem un sastādīja bugenvilijas, kas nu jau labi saņēmušās un sāk ziedēt. Nesen viņš nama zāles lielajām durvīm ielika jaunus ietvarus, jo plānie dēļi nespēja vairs turēt skrūves, un durvis bija grūti aizvērt un atvērt. Atlīdzība – gandarījums par iespēju kalpot sabiedrībai un labi padarītu darbu. Aivars Jerumanis ir palīdzējis arī ar padomu baznīcas remontos.

* * *

Latviešu nama priekštelpā uz skapja, kur atrodas latviešu laikraksti, tagad ir lielos vākos iestiprināts Dienvidkalifornijas latviešu adrešu saraksts. Lūgums ikvienam pārbaudīt, vai vārds, adrese un informācija ir pareiza, ja ne, izlabot un papildināt, jo nama pārvalde plāno drīzumā izdot jaunu adrešu sarakstu.

* * *

Lūgums lasītājiem iesūtīt ierosinājumus, pārdomas un novērojumus ievietošanai biļetenā.

ARH

Iespēšanas, kopēšanas un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

E-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2011. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi: **Latvian Community Center**

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

**Bāra darbinieces (no kreisās): Anita Puķīte
un Pegija Taube**

**Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com**

**Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com**

Izdos grāmatu „Rūjiena toreiz un pašreiz”

Jau labu laiku lolotā ideja par fotoalbumu „Rūjiena toreiz un pašreiz” izdošanu beidzot sāk īstenoties. At-rasts piemērotākais izdevējs – SIA Karšu veikals „Jāņa sēta” ar valdes priekšsēdi Aivaru Beldavu (viņa saknes Rūjienā) priekšgalā, un sācies spraiģis darbs. Grāmatai būs cieti vāki, 64 lappuses, formāts 250x210 mm, me-tiens 1000 eksemplāru. Grāmatā ievietos 60 senās un 60 jaunās Rūjienas fotogrāfijas. Gan pirms 70, 80, 90 un 100 gadiem tapušie attēli, gan jaunie parāda daudzas vietas Rūjienā no tā paša skatupunkta. Fotogrāfija ir vislabākā laikmeta liecība, kas atklāj daudzo gadu laikā notikušās pārmaiņas Rūjienā.

Grāmatas pasūtītājs un financētājs ir biedrība „Rūvenietis”. Biedrība šī projekta īstenošanai piesaistīs gan Rūjienas novada domes, gan uzņēmumu, gan fizisko personu naudas līdzekļus. Vienas grāmatas pašizmaksa ir 8 lati. Par iemaksāto naudas summu projekta atbal-stam maksātājs 2011. gada 11. novembrī (grāmatas izdo-šanas termiņš) saņems grāmatas (tie, kuŗi būs iemaksāju-ši 80 latu, saņems 10 grāmatas utt.). Grāmatu „Rūjiena toreiz un pašreiz” biedrība „Rūvenietis” netirgos, to va-rēs saņemt tikai tie, kuŗi būs samaksājuši iepriekš. Tāpēc biedrība „Rūvenietis” aicina visus, kuŗi vēlēšies savā īpašumā iegūt šo unikālo fotoalbumu, naudu pārskaitīt:

Nosaukums: RŪVENIETIS BIEDRĪBA

Reģistrācijas Nr. 40008160812

Konts LV21HABA0551028615997

Banka Swedbank AS

Informācijas tālr.: 26381413 (Līga Siliņa)

E-pasta adrese: kadence@inbox.lv

Pārskaitījumā jānorāda maksātāja vārds, uzvārds, ad-rese un tālruņa numurs. Par topošo grāmatu var samak-sāt arī Izstāžu zālē Rūjienā, saņemot līgumrakstu.

Līga Siliņa

Pareizticīgo baznīca Stacijas ielā
pirms Otrā pasaules kara

Kara beigās baznīca nodega, gāja bojā tornīši un pa-lika tikai sienas. Padomju okupācijas laikā ēkā bija rūpkombināts, vēlāk sadzīves pakalpojuma kombi-nāta metalldarbnīcas. Latvijas pareizticīgo baznīca ēku ir atguvusi, diemžēl tā netiek kopta, jau iegāzies jumts

Vērtīgs izdevums par seno Jelgavu

Grāmatas „Senā Jelgava” sastādītāja ir mākslu doktore Elita Grosmane.

Autori: Margarita Barzdeviča, Kristians Bornmans, Aija Brasliņa, Almutis Buess, Elita Grosmane, Ināra Klekere, Ieva Lancmane, Imants Lancmanis, Kristīne Ogle, Edvarda Šmite, Guntis Švitiņš, Valda Vilīte, Pēteris Vorsters (Wörster), Jānis Zilgalvis.

Izdevums turpina apgāda „Neputns” jau agrāk izdoto grāmatu „Koka Rīga” un „Jūrmala. Daba un kultūras mantojums” seriju.

Izdevumā „Senā Jelgava” ir daudz krāšņu vēsturisku illu-strāciju.

Luciāna Nukšas atmiņu stāsts

Agrārā reforma

Jaunā tautas valdība un Saeima 1940. gada jūlija beigās izsludināja likumu par zemi. Zeme tika pasludināta par tautas respektīvi valsts īpašumu. Zemnieks kļuva par zemes nomnieku. Zemi vairs nedrīkstēja pārdot. Lielsaimniekiem atstāja līdz 30 ha saimniecību. Sīkzemniekiem, kam kopplatība bija mazāka par 10 ha, varēja piešķirt piegriezumu līdz pilniem 10 ha, ja viņi to pieprasīja. Bezzemniekiem, ja prasīja, varēja iedalīt līdz 10 ha. Oficiāli izrentēt zemi vairs nedrīkstēja. Vorkaliešus visas šīs pārmaiņas ietekmēja maz. Tādu saimniecību, kas bija mazākas par 10 ha, bija diezgan daudz, taču piegriezumus neprasīja, jo apzinājās, ka brīvas zemes tuvumā nav, un braukt kaut kur tālu dažu hektaru dēļ ne atmaksājās. Vienīgais, kas pieprasīja piegriezumu, bija mūsu kaimiņš Saļimons. Viņa saimniecība bija apmēram 9,3 ha. Tad nu to 0,7 viņš arī pieprasīja. Nezinājām, kādi viņam bija apsvērumi, bet pēc gadiem pielaidām tādu varbūtību, ka viņš, iespējams, bija cerējis, ka to nogriezīs no mums. Bija tāds labs, smuks zemes gabals „aiz mežiņa” starp mūsu un viņa māju. Starp citu, pēc kara jau kolhozu laikos viņš to izmantoja par piemājas zemi. Zemes kopplatība vairākiem arī automatiski samazinājās. Tika atrēķināti visi ūdeņi. Vorkaļu ezers piederēja četriem saimniekiem (vectēvam Adamam, vectēvam Feliksam, Turinovas Kukulim un Vektorovam). Ezera vidū pat miets bija iedzīts kupicas vietā. Šo apstākli mudīgi izmantoja Rāznas ezera zvejnieku artelis. Atbrauca un ar lieliem vadiem izzvejoja.

Arī meži pārgāja valsts īpašumā. Vektorovam „Vidzos” bija kādi 30 ha laba egļu meža. Visu laiku taupīja cerībā, ka mežmateriāliem kāps cenas. Nesagaidīja. Vēlāk pēc kara to pilnībā izcirta. Arī „Zuzanpoles” saimniecei Silovai bija skaists egļu mežs. To arī atsavināja un pēc kara izcirta. Līnijas Juzem zeme sanāca krietni lielāka par 30 ha. To pārpalikumu vajadzētu sadalīt jaunsaimekiem jeb „augoņiem”, kā tādus sauca, taču kaimiņu Fjodorku sādžas krievi bija slinki un pat savu zemi nevīžoja apstrādāt, un tādēļ neviens nepieprasīja. Mūsu kaimiņu „Zacišu” Karzuboviem pa abiem bija pāri par 60 ha. Viņi steidzīgi paziņojuši, ka ir šķīrušies, un zemi sadalīja divās saimniecībās, katrā pa 30 ha. Arī mūsu radniekam Albertam Jegorovičam Bulam (Juzika tēvam) zemi kārtīgi apgraizīja.

Izdarot zemes iemērīšanu, jaunajam darba zemniekam centās iemērīt labāko zemi, neievērojot vecā saimnieka domas. Tāpat arī centās iemērīt iesētos labības laukus. Bija noteikts, ka iesēto ražu saņem tas, kam tai laikā zeme bija iemērīta. Tātad ražu novāc jaunais darba zemnieks. Arī govys tika piešķirta no vecā saimnieka ga-

nāmpulka. Taču, ja kaut kādu iemeslu dēļ atsavinātajai zemei jaunais darba zemnieks nebija radies, tad zemi bija jāapsēj rudenī vecajam īpašniekam. Toties, ja pēc tam tomēr jaunais darba zemnieks bija radies, tad viņš kļuva par apsēto lauku īpašnieku. Veco saimnieku spaidīja bez žēlastības. Katram bija skaidrs, ka lielsaimniecība nesalīdzināmi vairāk labuma atnes valstij. Taču vai komunistu varai rūpēja tautas labklājība?

Tai laikā avīzēs rakstīja: „Padziļināt un izvērst šķiru cīņu laukos!”, „Lauzt budžu sabotāžu agrārās reformas izpildē!” Problēmas radās tādiem saimniekiem kā vectēvam Adamam un Feliksam, kuŗi zemi izdeva uz pusgrauda. Šādu saimniekošanu valdība neatzina. Algotus laukstrādniekus un ganus pieņemt nedrīkstēja. Visus, kam tādi bija, vēlāk ieskaitīja „budžu” sarakstos un izsūtīja. Paši laukstrādnieki gribētu vēl līdz rudenim strādāt, lai būtu pa vasaru kaut kas nopelnīts, taču saimnieki nepiekrita. Teica, ka mēģinās kaut kā paši iztikt ar saviem spēkiem. Izmaksāja par kārtējo mēnesi uz priekšu, un strādnieki sāka taisīties uz mājām. Stacijā bija ieradies atvadīties „laukstrādnieku arodbiedrības” pārstāvis. Viņš apsveica visus ar iegūto brīvību, noteikdams, ka diezgan kalpoti budžiem.

No mūsu paziņām zemi pieprasīja vienīgi Saļimons un Michaļinas tēvocis – mātes brālis Matvejevičs. Viņa ģimene nu jau pāris gadus rentēja zemi Uskačovā. Tur viņi arī dzīvoja. Tur bija muižas centrs, ko apsaimniekoja un kur dzīvoja vecā muižniece Hafa. Vietējie viņu sauca par „gaspažu”. Uz šo rentēto zemi Matvejevičs arī iesniedza pieteikumu. Pagāja pāris nedēļas, un viņi piedzīvoja vilšanos. Pienāca paziņojums, ka uz Uskačovas zemi jau ir pieteicies cits (krievs), bet viņiem piešķirta zeme Rīgas apriņķa Stopiņu pagastā. Pagasta zemes komisija pieprasīja arī ziņojumu, kuŗā datumā pieteikt dzelzeļa vagonu. Transporta izdevumus par dzelzceļu sedza valsts. Ko darīt? Braukt šo gaisu gabalu uz Rīgu un dzīvot starp „čiuliem”? To negribēja. Bet kur dzīvot? Uskačovā izaudzētā raža būtu jānovāc, jo jaunais zemes īpašnieks dikti ložņāja apkārt, tā vien likās, ka gatavojas uzaudzēto atņemt. Un ko pēc tam? Kļūt par „pusgraudnieku”? Taču tāda zemkopju kategorija vairs nebija.

Beidzot nolēma, ka uz Stopiņiem tomēr jāaizbrauc. Vismaz redzēt, kas tur īsti ir. Tā gaŗais Jānis, Matvejaviča dēls, arī aizbrauca uz Stopiņiem. Vispirms ar līdzīgu doto zemes komisijas dokumentu griezās pie pagasta izpildkomitejas priekšsēža, kas izrādījās latgalis.

„Tak tu, bratka, esi no Ludzas apriņķa, vo malacis!” sacīja izpildkomitejas priekšsēdis.

Norādījis ceļu, kuŗp iet, vēl noteica: „Ja tev kaut kas, šis vai tas, tad mudīgi laid ziņu mums...”

Izpildkomitejas priekšsēdis acīmredzot bija iepriecināts, ka viens krietns latgalis ierodas viņa pagastā. Tāds

ar budžiem nebūs uz vienu roku.

Pēc tam Jānis nonāca norādītajās mājās. Krietnas, skaistas lauku mājas. Pretī nāca saimnieks. Jānis, padevis labdienu, stādījās priekšā. „O, jaunais kaimiņš, nu nāciet iekšā...” Arī saimniece, izskatīga sieva, nāca skatīt jauno kaimiņu. Jānis apsēdās, pastāstīja visu par sevi, pajautāja par šejienes dzīvi un notikumiem, uzzināja daudz ko par šejienes ļaudīm un ierašām. Tad, kamēr saimniece gatavoja pusdienas, gāja apskatīt iemērīto zemi. Arī te viss tika darīts pēc principa: saimniekam sliktāko, jaunajam darba zemniekam labāko. Zeme, saprotams, bija tā labākā. Gandrīz tikai tīra aļamā zeme. Saimnieks pastāstīja, ka viņam viegli neies. Laukstrādnieki atlaisti. Dzirdējis, ka rudens pusē dibinās MTS (mašīntraktoru staciju), tad varbūt paņems nost arī viņam piederošo traktoru *Fordson*. Kad Jānis ar saimnieku pārnāca mājās, Jāni aicināja pusdienās. Saimniece atnesa arī dzidrā pudeli. Uz iepazīšanos iedzēra pa glāzītei. Vēl saimnieks pajautāja, ko darīt ar ražu, vai gaidīt ierodoties Jāni ar savējiem? Jānis teica, ka raža pieder tam, kas to sējis un, kad pienāks novākšanas laiks, lai tikai vāc nost. Tad Jānis sāka atvadīties un gāja, lai brauktu mājās. Pārbraucis stāstīja par redzēto mājīniekiem. Nolēma palikt uz vietas. Negribēja šķirties no dzimtās puses. Te taču paliek paziņas, dzimtie kapi. Kas gan viņi būtu, tur aizbraukuši. Sveši ieklīdeņi – „čangaļi”. Un kā viņš varēs dzīvot, lai vienlaikus satiktu ar labo saimnieku un izpildkomiteju. Tur starp abiem būtu jāpārplīst. Tā pēdējo pavasari un ziemu Jāņa ģimene nodzīvoja Gorku Boļas mājā.

Vai brīnumlīdzeklis?

Ingus Strikaitis drīzumā atkal atgriezīsies Losandželosā. Viņš kļuvis par kāda jauna produkta oficiālu izplatītāju. Izrādās, ka ir krēms un plāksteris, kuŗi īsā laikā palīdz samazināt svaru un ķermeņa apmērus. Šo krēmu lietojot dārgos skaistumkopšanas salonos, tā izgudrotājs ir kāds meksikāņu ārsts.

Vispopulārākais esot plāksteris *The Ultimate Body Wrap*, kas tonizē, nostiprina, savēl un atbrīvo ķermeni no sārņiem. Plāksteri ieteicams lietot ne biežāk kā katru trešo dienu. Kopā ar vingrinājumiem varot sasniegt lielisku rezultātu. Plāksteri un krēmu lietojot aktieŗi, lai savilkto vaļīgu un noslīdējušu ādu. Šie produkti esot dabiski, bez ķīmiskām vielām, nav kaitīgi. Ingus šos produktus izplata jau vairāk nekā četrus mēnešus un nav par tiem saņēmis nevienu negatīvu vērtējumu. Ingum Strikaitim var piezvanīt, tālr.: 213-327-8345, viņš lapbrāt atbildēs uz jautājumiem.

Holivudas zilie brīnumi

Sapņu fabrika Holivuda – šie vārdi attiecas ne tikai uz aktieŗiem un filmām, bet arī uz automašīnām. Kalifornijā ir daudzas auto dizaina studijas. Katru gadu rudenī notiek iespaidīgas autoizstādes. Krīze autorūpniecībā, šķiet, ir pārvarēta, autodizaineru garastāvoklis ir pacīlāts. Izstādē Losandželosā pērn no 19. līdz 29. novembrim varēja aplūkot jaunu *VW Eos* un *Mercedes CLS* modeli. Gluži jauni modeļi ir arī firmām *Nissan*, *Chevrolet* un *Chrysler*. Taču skatītājus visvairāk interesē nākotnes vīzijas. Autodizaina studijām tiek doti gandrīz neizpildāmi uzdevumi, un rezultāts vienmēr pārsteidz. Šoreiz, piemēram, uzdevums bija radīt četrvietīgu auto, kas nesvērtu vairāk par 500 kilogramiem, jo viegli auto mazāk kaitē videi.

Sacensībām nav nekādu ierobežojumu, iebildumu nav ne inženieŗiem, ne cenu kontrolieŗiem. Tika radīti apbriņojami automobiļi – mersedess no biomasas, tojota no jūras aļģēm.

Dizaineru fantāzijai nebija arī nekādu ierobežojumu, radot jaunu dzinēju – aizdedzes motoru, hibridu vai bateriju. *Volvo* pārstāvis pareģoja, ka Holivudas zvaigznes drīz brauks ar auto, lietojot karstu gaisu. Diemžēl tādu auto nekad nebūs. Studijas piedāvāja tikai zīmējumus, nevis modeļus. Tiklīdz pieprasītu īstus modeļus, savu vārdu teiktu arī kontrolieŗi, un daudzu uzmetumu tad vispār nebūtu. Izaicinājuma dizains dod iespēju vismaz optiski ielūkoties nākotnes autoideju pasaulē.

CALTY DESIGN RESEARCH

Tērpi saldina dzīvi

Katru rudeni Parīzē notiek šokolādes gadatirgus *Salon du Chocolat*.

Pērn to atklāja ar modes skati, kuņģā piedalījās modes mākslinieki no visas pasaules, šoreiz pārsteidzot, jo modeļu tērpi bija saldi vārda tiešā nozīmē. Skatītāji varēja apbrīnot šokolādas minisvārkus ar paletēm, tumšās, rūgtas šokolādes pogas, kakao masas korseti. Rīkotāji vēlējās, lai pasaulē lielākajā gadatirgū apmeklētājiem bauda būtu gan acīm, gan mēlei. Parasti

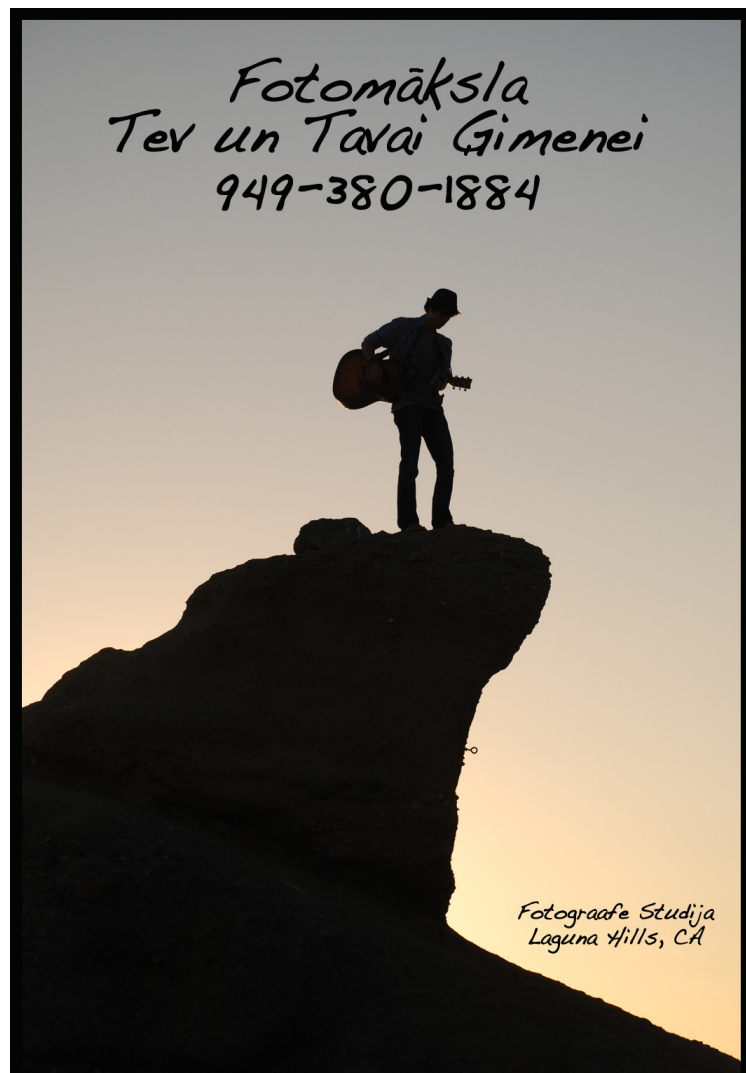

modes skatēs modeles dzeņ tikai ūdeni vai apēd kādu augli. *Salon du Chocolat* atklāšanas sarīkojumā kāda modele nespēja atturēties un nokoda gabaliņu no sava tērpa. Lielākās šokolādes gadatirgus modes skatē dizaineri bija radījuši tērpus no pilnpiena, rūgtās un baltās šokolādes. Pie minisvārciņiem karājās šokolādes tāfelītes, modeļi vicināja pralīnu vēdekli, frizūras bija sastiprinātas ar saldām sprādzēm. Skates lielākais pārsteigums – uz miesas uzlieta korsete no kakao masas. Kāds vīriešu kārtas modelis tēloja antīkā laikmeta kaņavīru ar šokolādes ķiveri un šokolādes šķēpu.

Modes mākslinieki ar šokolādi bija izrotājuši pat rokassomiņas, cepures un kurpes.

Šokolādes gadatirgū vairāk nekā 400 šokolādes ražotāju 12 000 kvadrātmetru zālē rādīja savu jauno rūgtensaldo produkciju – gan ievārtījumu ar šokolādes un banānu garšu, gan šokolādes Rokforas pastu vai zosu aknas ar šokolādes mērci. Labākie ražotāji saņēma „Šokolādes godalgu 2010”.

Kakao balvu saņēma arī labākie kaokoku audzētāji. Turklāt gadatirgū uzmanību pievērta galaproduktu iesaiņojumam, lai tas bioloģiski sadalītos un nepiesārņotu vidi.

JOCIŅI

„Vai jums ir trīs sekundes laika?” šķīrējtiesnesim pēc futbolspēles jautā kāds skatītājs.

Tiesnesis pamāj.

„Tad, lūdzu, pastāstiet visu, ko jūs zināt par futbolu.”

Treneris pēc zaudētas spēles: „Pirms spēles es jums teicu, ka jāspēlē tā, kā vēl nekad neesat spēlejuši nevis tā, it kā jūs nekad nebūtu spēlejuši.”

Futbolists jautā šķīrējtiesnesim: Kā sauc jūsu suni?”

„Man nav suņa.”

Tad gan žēl. Akls, un nav suņa!”

Makšķernieks stundām ilgi klusēdams sēž pie upes. Kāds vīrs viņu ar interesi novēro un pēc dažām stundām saka: „Nav nekā muļķīgāka par makšķerēšanu.”

„Kā ne – skatīšanās,” atbild makšķernieks.

Divi draugi medī pīles. Viens paceļ šauteni, nomērķē, izšauj, un beigta pīle nokrīt tieši pie viņa kājām.

„Labs šāviens, nosaka otrs draugs, bet pilnīgi lieks. Kritienu pīle tāpat nepārdzīvotu.”

**LOSANDŽELOSAS LATVIEŠU SKOLĀ
2011. GADA 22. MAIJĀ
PLKST. 12:30**

2010./2011. mācību gada absolventi

Tomass Godfrejs

Adele Nagaine

Laila Reimane

Kaija Staško

un

Oto Sveņkis

ielūdz visus Losandželosas latviešus uz izlaidumu skolā

Programmā:

skolēnu priekšnesumi, absolventu teātrālizēts
uzvedums, apsveikumi, pusdienas

Ikviens laipni gaidīts!

Ieeja par ziedojumu

Anita Mellepe

Melburnas Kultūras dienu maize un sāls

2. turpinājums. Sākumu sk. marta numurā *Astotā ainiņa. Par somainajiem brīnumiem*

Austrālijas flōra vairumam kaliforniešu neliktu samulst no pārsteigumiem, bet fauna gan. Zinātnieki izpētījuši, ka visu somaino zvēru un zvēriņu senči savulaik cēlušies Amerikas kontinentā, no pirmdzimtenes ar laiku pārvietojušies arī Austrālijas virzienā. Pašlaik Austrālijā mīt 70% visu somaino, to esot ap 334 sugas. Nav grūti iedomāties, ka ikvienam plašāk zināmam zvēriņam Austrālijā var (vai varēja) atrast somasbrāli: somainās vāveres, kurmjī, āpši, caunas, peļveidīgie, žurkveidīgie, trušveidīgie (jeb lāčveidīgie), vombati (un vēl tādi, kurus labāk nenosaukt, jo to nosaukumus nav iespējams iegaumēt), pīļknābji, somainie vilki (pēdējais šīs sugas eksemplārs miris zooloģiskā dārzā 1936. gadā un tūlīt pat valdības izsludināts par... aizsargājamo, lai gan iepriekš tā pati valdība par katru nomedīto izmaksāja prēmiju!).

Somaino velnu trijotni dabūjam redzēt Filipa salas zooloģiskā dārzā. Kāds ir? Pēc velna? Gribas iesaukties: tik melns viņš nemaz nav, kā to mālē (lasi: ne tik briesmīgs); vilks, kas bijis tā kā tīģera un vilka krustojums, nudien, izskatās netīkamāks! Tasmanijas velnam ir sliksme uz nemitīgu pļāpāšanu un sasaukšanos radu starpā, turklāt darot to stipri skaļi. (Tomēr Ēģiptes un Tunisijas suvenīrtirgotāji, kuŗi burtiski uzklūp tūristiem, ir daudz skaļāki un nepatīkamāki!) Arī ķenguriem ir pulka pasugu. Pelēkais izslavēts ar garāko lēcieni – ap 13,5 m, sarkanie – ar ātrumu – 65 km stundā. Tādus brīnumus redzēt zooloģiskā dārzā, saprotams, nav iespējams, un par laimi neviens ķenguru vai mazo valabiju eksemplārs

negadījās tik agresīvs, lai ar vienu ekstremitātes vēzienu mēģinātu mūs sadalīt divās daļās (ko tādu var lasīt literātūrā). Filipa salas (tuvākā un lielākā sala Tasmanijai, kas arī ir Austrālijas pavalsts) zooloģiskā dārzā ķenguri ir ļoti draudzīgi, īpašo barību, ko saņēmām, nopērkot biļeti, viņi gaidīt gaida: ēda no plaukstas kā mazi zirdziņi, pieskardamies delnai ar paasiem zobējiem. Bezgala kōmiski bija vērot ķenguru mātes, kuŗu somā ielīdis bērnis, kas tik mazs vairs nelikās, bet dažs, augumā tikai nedaudz mazāks par māti, publiski droši mielojās ar mātes pienu, galvu iebāzis somā, bet dažs pusaudzis, somā snaudzams, amizanti vēdināja savas sasvīdušās un nogurušās pēdas! Somaino dzīvnieku fainomens nebūt nav atminēts, lai gan zoologi it kā guvuši skaidrību par somaino ļoti neparasto piedzimšanas veidu un kārtību: dažas sugām grūtniecība ilgst tikai 11, ķenguram 27-40 dienu! Tad embrijveidīgais mazulis (lielajam ķenguram

Ķenguru ielenkumā Filipa salas zooloģiskā dārzā

Tasmanijas velni Filipa salas zooloģiskā dārzā

Sevišķi izteiksmīgs lāčsomainis

Māra Ubāna iemīlotais zvēriņš – vombats

– valrieksta, koalai – pupiņas izmērā) veic savas dzīves lielāko varoņdarbu: ierāpšanos mātes lieliskajā kažokādas somā, kuŗas temperatūra nemainīga: 30-32 gradi. Silto somu (kuŗā ir nemītīgi sasniedzamā piena „kanna”) zvēriņi atstāj pēc 196-240 dienām, kad laiks jau dzimt nākamam mazulim! Pirmajos dzīves mēnešos valabiji svaru palielina līdz 2000 reīžu. (Spriedām – ja būtu iespēja dzīvi sākt no jauna, varētu to veltīt somveidīgo izpētei, jo daudzi atklājumi lieliski noderētu cilvēku pasaulei, piemēram, priekšlaikus dzimušo bērniņu dzīvības glābšanai.) Visismieklīgākais, ko par somainajiem uzzinājām – esot arī tādi, kuŗiem somas nemaz nav! Acīmredzot gaŗajā evolūcijas ceļā to pazaudējuši, bet tikumus saglabājuši.

Austrālijā ir viena aizsargājamo dzīvnieku suga, ko pārāk neklājas pieminēt (pēc latviešu ticējumiem tādi ir arī vilki un lāči) – čūskas, jo: jo vairāk piesaucam, jo vairāk ar tiem iznākot darīšanas. Tā notika arī 3x3 nometnē Fōlkskrīkā (sešu stundu braucienā no Melburnas Viktorijas kalnos). Nometnes saimnieks jau pirmajā vakarā nolašīja asprātīgu ievadlekciju par uzvešanas nometnes teritorijā, arī par attiecībām ar čūskām, kuŗas nevajag kaitināt, bet pacensties laipni nogādāt kaut kur augstāk kalnos. Nez vai kāds to uztvēra nopietni, jo līdz šim indīgie rāpuļi latviešu vasaras nometni šaivietā nesot apciemojuši. Taču pirms nākamās dienas pusdienām redaktore Astras Mooras vērīgā acs pamanīja pusauga čūskulēnu pavisam tuvu ēdamistabas durvīm! Joki mazi – bērnu pilns pagalms, bet čūskulēnam, lai cik sīkulīgam, pilna mute stipras indes! Nekavējoties ieradās bāzes saimnieks ar bambusa slotu un liekšķeri: slotu viņš kā pretmīnu agregātu viegli slidināja virs zāliena, gaidīdams čūskulēna cirtienu, lai varētu noteikt tā dislokācijas vietu. Taču laikam arī čūskulēns bailēs bija sastin-

Krāšņās, trokšņainās kukaburras

dzis, to no jauna izdevies ieraudzīt un savākt tikai pēc kāda laiciņa, kad visi dūšīgi pusdienoja un soļu rīboņa centrālajā laukumā bija pierimusi. (Citdien vienam no „Lauku mūzikantiem” netālu no nometnes gadījās redzēt krietni prāvāku eksemplāru, acīmredzot, mazgadīgā drosminieka radinieci, un viņi viens otram griezuši ceļu). Pirmā rīta piedzīvojums nāca īsti par labu: acis jātur vaļā plati, nekāda bradāšana pa zālīti basām kājām nav pieļaujama, labi jāapskata arī vieta, kur zaļumos gribas apsēsties! Kalvis Jaunalksnis (starp citu – lieliskā deju uzveduma virsvadītājs Kultūras dienās) vienā no mūsu pēcpusdienas pastaigām apdegušo eikaliptu kalnos takas malā pamanīja citu lunkano eksemplāru, bet par to ziņoja, kad pastaiga jau bija beigusies.

Ne sevišķi optimistisks, bet tautas teiciens Austrālijā esot šāds: uzcelsi māju kalnos – nopostīs mežu ugunsgrēki, uzcelsi ielejā – cietīsi plūdus... Pēc briesmīgajiem plūdiem (tie aptvēra teritoriju Vācijas un Francijas kopplatībā) cilvēkus brīdināja no vēl vienas nelaimes: sausajos bēniņos, ļoti iespējams, glābušās arī čūskas. Bēniņi iepatikušies arī marodieŗiem (diemžēl laikam nav nevienas valsts pasaulē, kuŗā nebūtu maitas putnu).

Devītā ainiņa. Par kopības sajūtu

3x3 nometņu dibinātāja Līga Ruperte bija atsūtījusi apveikumu Austrālijās latviešu 29. nometnes dalībniekiem, pieminot, ka visā pasaulē notikušas 187 nometnes (ar 27 893 dalībniekiem), šogad nometne būs arī Cesvainē, Liepnā, Gaŗezerā, Katskiļos un Straumēnos.

Austrāliešu nometne Irēnes un Andra Ziedaru vadībā darbu sāka jau 2. janvārī (jāatgādina – 53. Kultūras dienas Melburnā beidzās vecgada vakarā), daudzi nometnes dalībnieki Kultūras dienās dziedāja un dejoja, daļa dalība bija jūtama jau sasveicināšanās brīdī: balss no dziedāšanas pagalam aizsmakusi! Nometnē bija turpat 70 dalībnieku, visjaunākajai, Anikai Moorei, tikai pusgadiņš, vecākajam Aristīdam Vīgneram – 81. Patīkami pārsteidza, ka nometnē tik daudz vīriešu: gan vectētiņu, gan vīru, gan dēlu un mazdēlu. Jaunos puisi sajūsmināja divu olimpiadu dalībnieka, basketbolista Miķeļa Danča klātie. Miķelim ir ne tikai gaŗas kājas, bet arī lieliska humora izjūta un aktieŗa talants (viņš bija viena no pūķa galvām valodas pulciņa beigu izrādē). Dailā un varoņīgā prinča lomu tēloja Melburnas draudzes jauniegūtais mācītājs Dainis Markovskis no Rīgas Mārtiņa draudzes.

Septiņas dienas pagāja ātri, ar visiem pat neiespējām no sirds parunāties, jo no rīta rosmes līdz vakara jundai ik minūte paredzēta kam lietderīgam: visvairāk klausītajai vienuviet pulcēja rīta referāti, kuŗos varēja uzzināt neticami daudz – gan par latviešu valodu, akordeona vēsturi, latviešu filmām, dokumentāro literātūra u. c. Vi-

sos nozīmīgākos nometnes ikdienas brīžos piedalījās „Lauku mūzikanti” no Latvijas. Trīs mūziķi – Inita Āboliņa, Harijs Reisers un Normunds Ķietis – visus pilnībā pārliecināja, ka spēj koncertēt, spēlēt ballītēs, lasīt lekcijas, apmācīt citus.

Vislielāko pārsteigumu sagādāja nometnes avīze „Tauriķis”, kas iznāca katru (!!!) dienu uz brokastlaiku astoņu lappušu apjomā, un tā tas notiekot vienmēr! Izdevums ir gauži demokratisks un cilvēciski sirsnīgs, jo toni noteic redakcijas galvenie – Ilze un Gunārs Nāgeli. Viņu garabērnū – laikrakstu „Latvietis” var lasīt gan uz papīra, gan tīmeklī: www.laikraksts.com

Arī otra latviešu izdevuma, laikraksta „Austrālijas Latvietis” jaukā redaktore Iveta Laine ar ģimeni bija nometnes dalībnieku vidū.

Desmitā ainiņa. Par „baltiešu nemieru” vēstures pētīšanu

Šī piezīme ir visisākā. Kultūras dienu atklāšanas koncertā Sv. Miķeļa baznīcā vietējo tautiešu pulkā pazibēja Tālava Jundža izteiksmīgais profils un galvasrota. Diemžēl vairāk viņu satikt neizdevās, jo lielajos koncertos „Dejot gribu!” un „Svētki dziesmai!” bija milzīgi tautas pulki: 700-800 skatītāju.

Tikai 3x3 nometnē no unikālās personības – adelaidieša Jāņa Priedkalna (zinātnieks, divu Latvijas augstskolu Goda doktors, ZA akadēmiķis, mecenāts, Saeimas deputāts, vēstnieks ANO) sarunā pie galda uzzinājām, kāds bijis T. Jundža viesošānās galvenais iemesls: pētīt situāciju, kāda Austrālijā izveidojās pag. gs. 70. gadu sākumā, kad valdība praktiski krita, baltiešiem protestējot, ka Austrālijas amatpersonas atzina Baltijas valstu iekļaušanu PSRS par likumīgu. (T. Jundža pētījumu, kad tas nāks klajā, lasīsim ar ļoti lielu interesi.)

Vienpadsmitā ainiņa. Tad nu beidzot – par Kultūras dienām!

Ir tādas reizes un vietas pasaulē, kuŗas gribas ieslēgt sirdī: pievērt acis, atkal atvērt – it kā nofotografējot uz mūžu. Fotografija tomēr ir un paliek vien sastindzis mirklis, bet sirdsatmiņai ir viskošākās krāsas. Kultūras dienu laikā tādu mirkļu bija daudz (tikai katram dalībniekam tie noteikti ir citi, kādu īpašu personisku atmiņu un izjūtu izdaiļoti).

Austrālijā Kultūras dienas rīkotas 53 reizes, un divpadsmito reizi šis unikālais tautiešu salidojums noritēja Melburnā. Ko mums, tālumniekiem, nozīmē Melburna? Viena no pirmajām atbildēm varētu būt: vēsturnieka Edgara Dunsdorfa veikums, bibliotēka, latviešu nams. To

zinājām teorētiski. Bet mēs nevarējām nojaust, cik reibinošiem ziliem ziediem nama pagalmā kuplo džakaranda (kā jūras fragments uz kāta!), cik balti balta (kā līgavas kleita) netālu no tās lepni zied roze, ar kādu lepnumu Irina Pupēde piestāj pie piemiņas plāksnes, kuŗā ierakstīts viņas vīra vārds, cik daudz un mīļu roku nopulētas koka kāpnes uz nama otro stāvu, kur mīt grāmatu valstība. Viss, kas mums ir interesants apskates objekts, ir Austrālijas latviešu dzīve, DZĪVES LABĀKĀ DAĻA.

Jā, ir izjūsts, cik atdevīgi latvietību cenšas saglabāt mūsu tautieši dažādās pasaules zemēs un lielpilsētās, bet austrālieši... Viņiem ir kāda īpaša vieta pasaulē izkaisīto latviešu kopienā. Vienkāršos vārdos formulējot: tā ir ļoti stabila vieta (par spīti kontinenta tālumam, bet varbūt tieši tāpēc?)

Viens no emocijonāli ļoti spilgtiem brīžiem bija mākslas darbu, precīzāk, portretu izstādes apmeklējums. Izstādē piedalījās daudzi Kultūras dienu darbinieki: Anda Barikosa, Māra Saulīte, Juris Ruņģis, Judīte Šmita. Austrālijas latvieši grib un prot pagodināt savus vietējos praviņus. Izstādes iekārtotāji vienu stūri bija atvēlējuši bēr-

53. KD emblēma

Kultūras dienu atklāšana notika Sv. Miķeļa baznīcā pašā Melburnas centrā

nu darbiem. Bērnu grupā galveno žūrijas balvu saņēma Zanes un Leo mazdēls, septiņus gadus vecais Roberts Meiberlijs. Bērnu darbus apskatījām vienlaikus ar kādu jaunu tēvu, kam pie rokas divi dēli. Vecākais – Ingus – izstādē piedalījās ar savdabīgu vecmāmiņas portretu, pie kuŗa tēvs viņu nofotografēja. Attēlu aizsūtīs vecmāmiņai uz slimnīcu, dēls paklusām stāstīja: māte ļoti gribējusi saņemties tālajam braucienam, bet visu laiku kaut kas aizkavējis... nez, kā nu būs tagad, vai brauciens nepaliks tikai sapnis.

Viss, ko Austrālijas latvieši dara, pielīdzināms idejai par garīgo Latviju, viņi šo ideju ir īstenojuši ļoti pārliecinoši: mēs šeit esam, mēs būsim, mēs esam Latvijas daļa!

Austrālijas latvieši Kultūras dienas rīko no 1951. gada kad jaunās zemes – pamātes sabiedrībā nebūt vēl nebija nostiprinājušies, pirmās KD notika Sidnejā. 1948. gadā darbību uzsāka skauti un gaidas, tad sportisti un studenti. 1951. gada 22. jūlijā delegātu kopsapulcē nodibināja Latviešu apvienību Austrālijā (LAA), vēlāk tai pievienojās arī jaunzēlandieši. 1952. gadā dibināja Kultūras fondus.

Pirmās Kultūras dienas Sidnejā bija literārs sarīkojums, nevis koŗa koncerts vai teātra izrāde. Toties pēc gada Melburnā svētki sīta augstu vilni, un netrūka jocīgu atgadījumu: sōlistu koncertam pīmadonnas tā arī nespēja vienoties, uz atklāšanas dievkalpojumu neieradās ne mēcītājs, ne ērģelnieks, tēc P. Laiviņam bija jāglābj situācija, uzvelkot mūkam līdzīgu patapīnātu tēru un rokā turot angļu Bībeli, īgauņu ērģelnieks, uzzīnājis par karalisko honorāru, atdrāzies mājastērpā. Dievkalpojums noticis lielā paciātībā, arī koncerts pēc tam konservātorijā, kuŗas durvīs lauzies milzīgs bezbiļetnieku pūlis, jo precīzā kasieŗa V. Motmillera ierašanos pēkšņi aizkavēja paŗģībusi līgava.

Tacu šajos svētkos pievērsām uzmanību tieši mazajiem tautiešiem: pirmkārt, viņu daudz, viņiem ļoti piestāv tautastērps, viņi ir tik droši! Protams, mazie visu laiku vēl turas pie savām māmuļām, bet pārsteidz aktīvie pusaudži, kuŗi piedalījās ne jau vecāku un vecvecāku pierunāti! Cik jauki skanēja Karmenas Drēziņas un Lijas Pūpēdes dziedātās dziesmas! Mazā Karmena pēc koncerta savu vainadziņu uzlika galvā vectētiņam, kas burtiski staroja aiz laimes, bet Lija savai vecmāmiņai drīz sagādāja raizes, nogrieŗot gaŗās bizes! Vecvecāki dzīvoja līdz katram mazbēru solim, un tā vecā paaudze, kam mūŗa nogalē veicies iekārtoties tā, lai bērnu un mazbēru mājās neatrastos tālu no viņu paŗu mītnes, ir patiesi laimīgi un gandarīti.

Svētku nobeiguma vakarā jaunie sēdēja pie sava galda un Agitas Ikaunieces un Inta Teterovska vadītajā dziesmu kaŗā bija vieni no aktīvākajiem. Viņi – dejojāji, dziedātāji, zīmētāji, 3x3 nometnes gudrākie prāti asprātības konkursos un veiklākie sportā, vasaras vidusskolas dalībnieki, nopietni strādājuši gadu gadā, ne tikai svētkus gaidot. Nākamie ir 20-30 gadus vecie, piemēram, Markuss Dragūns un Lāra Brennere, kuŗi Melburnas „Ritenītim” uzdevuši īstos apgriezīenus! Viņu pulkā – māsas Ināra un Lija Brutānes: abas atklāšanas koncertā bija viesu ierādītājas, un ikvienam gribējās pagrozīties viņu tuvumā, lai dzirdētu valodu – skaidru un jautru kā kalnu strauts (nekam citam kā dejošanai meitenēm šajos svētkos neiznācis laika, bet, e-pastā saņemto lūgumu – palīdzēt rīcības komitejai nav pat nācis prātā atraidīt). Teātra izrādē „Trimda un tēvzeme” iepazīnām daudz jaunu cilvēku, kuŗiem pieticis laika un pacietības mēcītīes lugas tekstu un izprast autora un režisoru uzdevumus: Klāra Brūvere, Astrīda Ābele, Ingus Purens, Matīss Kaziņš, Daris Leitmanis, Lūkass Strautiņš, Edgars Vēģners (viņu pulkā vienīgā Latvijas latviete bija maŗistrātūras studente Gita Meiere-Nestecka). Šos vārdus pieminam, jo varbūt pēc gadiem kāds Austrālijas apceļotājs no ASV latvieŗu saimes meklēs tieši viņu vārdus un pēdas, tāpat kā meklējam mēs, lapojot L. Slaucītāja pirms 40 gadiem izdoto grāmatu. Ir pamats ticēt, ka tie uzvārdi nebūs pazuduŗi nebūtībā! Valodnieces Ilzes Tomases

Māsas Lija (pa kreisi) un Ināra Brutānes

Lija Pūpēde

(Thomas) brāļa mazbērni ir jau piektā latviskā paaudze mītnes zemē. Vai tas nav vareni? Vai nav lieliski, kad redzi: itaļu, grieķu, pat ķīniešu vecvecāki pa lielpilsētas ielām iet, sarunādamies ar saviem mazbērniem angļiski, bet mūsējie – latviski!

Varbūt jebkuŗi Dziesmu svētki visvairāk vajadzīgi tāpēc, lai mēs uzvilktu tautastērpu un ietu lepmi paceltu galvu – vienalga kuŗā pasaules malā?! Lai mūsu bērni orientētos tautas kultūras bagātībās (ne jau tikai valodā), jo valodu, labi gribot, var iemācīties ikviens, bet dzīvot kultūrā un izpratnē par savām saknēm ir pavisam kas cits. Mēs varam apskaust, cik ļoti Austrālijas latvieši seko visam, kas notiek dzimtenē, viņiem visu laiku ir tādas kā paplašinātas sirdis: zinot un sekojot gan mītnes zemes aktuālitātēm (arī kas notiek citviet pasaulē, piemēram, ASV kopienās) un kultūras strāvojumiem un pārzinot Latvijas rakstniekus, komponistus, diriģentus, māksliniekus.

Ja Kultūras dienās piešķirtu īpašu skatītāju balvu, ļoti iespējams, tā tiktu apvienotajam jauniešu ansamblim (brisbanietēm no „Zigrīdas” – Valda Biezaite, Ance Deksnē, Tija Lodiņa plūs Daina Bogdanoviča, Mārtiņš Ozols un Ingus Purenš), bez kuŗu piedalīšanās pat deju lielkoncerta kopīgā temperatūra būtu kādu gradu zemāka. Koŗa koncertā un to mēģinājumos dziedātājus burviski uzkaršēja arī Latvijas spoŗie diriģenti Agita Ikauņiece un Ints Teterovskis, kā savdabīgākais papildinājums kopkoŗa priekšnesumā, dziedot „Ziedi, ziedi, rudzu vārpa”, bija diriģentu izveidots koklētāju ansamblis: Marija Perejma, Lilita Daenke, Jolanta Lārmane, Daina Jaunbērziņa, Aldis Sils, Inese Laine. Liela mobilizēšanās bija vajadzīga, kad uzzināja, ka atklāšanas koncertā nevarēs ierasties Eiropas sniegunēni iēputinātā ansamblī *Tango Sin Quinto* dalībnieki un abi Latvijas diriģenti. Austrālijas latvieši visu izdarīja teicami. Prieks bija dzirdēt, ka viņi pēdējos gados vairākkārt izvērtējuši paši savus spēkus un varēšanu – ne jau profesionāli no Latvijas ir svētku skaistākā rota, bet gan plašo pašmāju (Adelaides, Sidnejas, Brisbanes, Pertas u. c. kopas) pašdarbnieki.

Kultūras dienu karogs ļoti svinīgi tika nodots Adelaides latviešiem Intai un Jurim Skābēm – 54. Kultūras dienu rīkotājiem, un varēja just, ka viņi jau tagad domā, kā latviešu Dziesmu svētkus 2012. gadā padarīt neaizmirstamus.

Manuprāt, godalgojumi būtu visi seniori, bez kuŗu klātienē svētki nebūtu īsti svētki. *Zelta gvarde* rosās, kur vien spēj. Latviešu nama celmlauzes nevis sēŗ goda krēsliņā, bet tikpat čakli kā spēka gados cep pīrāgus un plātsmaizes, vāra kafiju (par simbolisku \$1 krūzītē) un apkalpo milzīgos viesu pūļus: Velta Švolmane, Ērika Ābele, Guna Ņimene un Ērika Stokāne. Ērika Ābele par

spīti iedragātajai veselībai turpina milzīgu darbu – sūta uz Latviju ārzemēs izdotās latviešu grāmatas. Viņa ar vīru Kārli rīkojuši priekšlasījumus un savās mājās uzņēmuši daudzus Latvijas rakstniekus: Māru Zālīti, Zigmundu Skujiņu, Imantu Ziedoni, Andu Līci u. c.)

Divpadsmitā ainiņa. Par latviešiem, kuŗi ir visur un vēl vairāk nekā visur...

Lielā skaistā grāmatā „Viena diena Austrālijas dzīvē” ir redzams arī latvietis – Krokodīlu Haris (Arvīds Blūmentāls, latviešiem vienīgais krokodīlu mednieks, opalu racējs, vienīgais, kas ar aborigeniem kopā svinējis Līgosvētkus un apprecējis īstu baronesi, vienīgais, kas ar hēlikopteru lidojis iepirkt viskiju un autobagāŗniekā audzējis rozes... – tā vēstīts tīmeklī), viņa alā viesojies arī Andris Ziedars. Cilvēkiem allaŗ patīk mīti, romantiski pagriezieni, tālab vajag taču kaut ko jaunu informācijas laukā paziņot arī mums.

Ilgī nebija jāmeklē: Indulis Piksens stāstīja ne tikai par 55 gadiem Melburnas latviešu koŗi. Viņš dziesmu draugiem piedroŗjās, vēl puiŗelis būdams, kad koŗim nebija pat vārda, un ar patiesu sirsniību pieminēja visus diriģentus, no kuŗiem joproŗjām ierindā vienīgi Viktors Bendrups. Par neparastāko stāsta daļu izvērŗas Induļa sākumā paskopi pieminētais fakts: meita Daila jau desmito gadu kalpo Brunejas sultāna dienestā. Indulis ielūgts meitas darba devēja, prinča kāzās. Tiesa, prinču uz

Māksliniece Anda Banikosa *Brightspace* galerijā Seintkildā (St. Kilda), netālu no Melburnas latviešu nama, pie sava portreta (ogle, lins), ko zīmējis Kolins Benisons (Colin Benison); par šo darbu K. Benisons Kultūras dienu mākslas darbu izstādē ieguva Tautas balvu

tās salas netrūkst, pat lidostā Dailas tēvu sagaidījis princis, tā parādot īpašu godu un ierindojo 300 visviscienījamāko viesu pulkā. Pati Induļa meita par savu darbu neko daudz nestāstot (saprotams, runīga sekretāre nav vajadzīga nevienam šefam). Nākamajā tikšanās reizē Indulis parādīja sultānbērnu kāzu ielūgumu, kas atgādināja augstskolas diplomu: abiem jaunlaulātajiem tik daudz vārdu, ka tie satilpst tikai krietnā papīra loksne. Kāzu rīkošanā piedalījās arī latvieta: ielūgumā iespiests viņas vārds un tālruņa numurs! (Informācija tīmeklī: Brunejas valdnieka ienākumi ir četri miljoni dolaru stundā) Sultāniem, par laimi, nebūt neesot jātrīc par savu bagātību: uz pilsētu valdnieks dodoties bez apsardzes, arī viņa dārgumi netiek turēti aiz septiņām atslēgām, jo kam gan var ienākt prātā iekārot valdnieka īpašumus?!

Liels bija pārsteigums, kad nama bufetē satikām latviešu puisi Renāru no Lapmežciema. Viņš jau sešus gadus dienot Austrālijas armijā. Cits latvietis – Aldis – armijnieka zābakus valkā jau 16. gadu!

Pārsteigumu sagādāja arī māksliniece Anda Barikosa. Viņa angļiski pārtulkojusi teiku par Kurbadu, pati izdevusi un Kultūras dienu tirdziņu to nesa kā bērnu – pītā grozā, un tas, par prieku visiem, tukšojās.

„Mans vīrs ir grieķis, Grieķijā es redzēju, cik populāras ir viņu teikas, kā grāmatnieki prot ar tām iepazīstināt dažāda vecuma un pieredzes lasītājus,” skaidroja Anda. Viņa bija arī Kultūras dienu emblēmas autore. Uz emblēmas attēlota sakta.

Ausmas Tailores vīram, jaunzēlandietim, pie latviešiem ļoti patīkot, it sevišķi ēdiens. Viņš ir mērnieks, 25 gadus strādājis Honkongā, tur arī izauguši visi trīs bērni. Tagad abi seniori mīt Brisbanē, Ausma atkal aktīvi dzied korī. Redzot, ar kādu azartu viņa dziedāja „Atkal, atkal ir debesis pušu”, šķita – nav šaubu, ka Ausma jū-

tas vienota ar savu tautu! Pateikdamās vīram par atbalstu, Ausma pēc koncerta viņam uzlika galvā savu ziedu vainadziņu, ko dzīvesbiedrs lepni valkāja arī pēc koncerta dziesmu kaŗu laikā.

Arī Baibas Harringtones uzvārds liecina, ka viņas vīrs ir cittautietis. Baiba smiedamās teica: varbūt pat labi, ka vīrs latviski labi nesaprot, viņam tikmēr esot iespēja mierīgi apcerēt un domāt par ko savu. Kādu vakaru 3x3 nometnē Baiba mums atklāja savu un viņas vecāku krāsaino dzīvesstāstu. Kāda laime, ka viņa to cenšas arī dokumentēt un iespiest „Laikrakstā”. Uzzinājusi, ka nometnes vadītājs Andris Ziedars mūs, trīs tālumnieces, pateicībā par dalību nometnes aktivitātēs, apsolīja izvadīt pa Filipa salu, Baiba pavēstīja: tur dzīvojot viņas jaunākā māsa Maira Vītola. Maira kopā ar ģimeni iekopusi vīna dārzu un sekmīgi raudzē vīnu, ko var degustēt un nopirkt restorānā, kas atrodas turpat vīnogulāju lauka malā! Ar visu viņa tiekot galā galvenokārt pašu ģimenes spēkiem! Sākumā par palīgiem māšai it kā romantiskajā rūpalā pieteikušies daudzi radi un draugi, bet tad pamazām atbiruši, jo vīna dārza kopšana ir smags un nopietns darbs, viss jāizdara noteiktā laika termiņā un neželīgā tempā, nevis, kad ir noskaņojums un spēki... Baiba ar vīru palikuši tādi kā pēdējie mohikāņi šajā brīvprātīgo darbaroku pulkā, viņi mūs arī uzcienāja ar Mairas godalgoto vīnu *Purple Hen*. Esam pateicīgas Andrim, ka tikām uz skaisto vīna dārzu, malkojām Mairas raudzējumu un brīnījāmies: vai tiešām viņai pašai jāstāv arī aiz letes, un kā viens cilvēks ar visiem tik daudziem pienākumiem spēj tikt galā?!

Baiba Harringtone vēlāk e-pasta vēstulē atrakstīja: „Ja satiec Helēnu Hofmani, lūdzu pasveicini viņu un arī kungu no manis. Man viņi šķiet gluži kā ģimenes cilvēki, jo mans krusttēvs Freds Launags pie viņiem kādreiz dzīvoja.” (Kārtējais pierādījums, cik pasaule ir maza!)

Vēl atmiņā Andas Miglas stāstītais par pieredzēto pirmajos trimdas gados, kad viņu ģimenei par nozīmīgiem dzīves skolotājiem tapa kaimiņu ģimene. Andas jaunā kontinenta nāburgi Romsejā bijuši bezbērnu pāris, saimniece Pārka kundze – Austrālijas lauku sieviešu organizācijas biedre. Viņai ar vīru bijusi gan interese, gan patika un prasme bēgļu bērniem palīdzēt, nepienesot izsalkušajiem zivi, bet iedodot makšķeri un līdz ar to prasmi tikt pie loma! Andas kaimiņu, tāpat kā citu austrāliešu laukus nemitīgi apdraudēja truši, par kuŗu izķeršanu un ādām maksāja labu naudu, pat salīdzinot ar to, ko ģimenes galva nopelnīja pilna laika darbā. Anda ar brāli tika apmācīti arī akāciju mizošanā, lai no tām atbrīvotu laukus. Akāciju mizas kaimiņš pārdeva, lai naudiņa tiktu mazajiem latviešiem.

Andris Ziedars, Maira Vītola (vidū) un Anita Mellepe vīnotavā *Purple Hen*

Nobeigums nākamā biļetenā

Mums zudušie

Nikolajs Ložeņicins

1938. 9. VIII Kuldīgā – 2011. 18. I Rīgā

Nikolajs Ložeņicins sešu gadu vecumā kopā ar vecāko brāli Igoru, mazo māsiņu Tamāru, māti Mariju un vecmāmiņu Irīnu 1944. gada 9. oktobrī Liepājā kāpa uz kuģa un devās bēgļu gaitās. Krievi bēgļu kuģus torpēdēja un bumboja, bet Ložeņiciniem laimējās nokļūt Dancigas ostā dzīviem un veseliem. Tēvs Arkādijs viņiem sekoja un sameklēja viņus Vācijā 1945. gada pavasarī.

Vācijā bēgļu nometnēs Niks mācījās latviešu pamatskolā, jo starp bēgļiem bija daudz labu skolotāju un jauniešiem bija iespēja mācīties.

Visa ģimene 1951. gada janvārī iebrauca ASV ar amerikāņu armijas transportkuģi *Gen. John C. Muir*. Viņi nonāca Peštigo pilsētiņā Viskonsinā. Pēc apmēram

Briselē NATO mītnē Nikolajs Ložeņicins priecējās, ka Latvija kļūs par NATO dalībvalsti

Nikolajs Ložeņicins pie Brīvības pieminekļa drīz pēc atgriešanās Latvijā

diviem gadiem vecāki par \$3200 nopirka māju. Bērni turpināja mācīties vietējās skolās. Niku tāpat kā citus jaunos vīriešus iesauca obligātajā karadienestā. Tikmēr Nika brālis Igors bija pārcēlies uz Losandželosu, un pēc dienesta uz šejieni pārcēlās arī Niks.

Kaut Latviju Niks bija atstājis, būdams tikai sešu gadu vecs, viņam patika būt starp latviešiem, un viņš visu laiku domāja par atgriešanos Latvijā. Vēl padomju okupācijas laikos viņš gudroja, ka varbūt varētu atgriezties un strādāt kaut vai kolhozā. Mēs toreiz teicām, ka viņš ir gluži traks.

Tiklīdz varēja droši braukt uz Latviju, Niks aizbrauca un tur jutās kā zivs ūdenī. Viņš dzīvoja Rīgā. Krieviski viņš prata, bet Latvijā viņš principa pēc krievu valodu nelietoja, par ko reiz no kāda krieva dabūja krietnu belzienu ar dūri pa degunu.

Reizēs, kad Nikam Latvijā jautāja vai viņš nenožēlo, ka daudz zaudējis no savas labklājības ASV, viņš atbildēja: „Šeit taču man pieder daudz lielākas vērtības – Latvijas meži, ezeri, jūra...” Latvijā viņš aktīvi iesaistījās darbā – strādāja Aizsardzības ministrijā un Latvijas Zinātņu akadēmijas Baltijas stratēģisko pētījumu centrā. Viņš 2000. gadā bija viens no Latvijas Transatlantiskās organizācijas dibinātājiem, lai kopā ar domubiedriem veicinātu Latvijas līdzdalību NATO.

Nikam bija vēl daudz ieceru un plānu, taču 2001. gada februārī viņa aktīvo darbību pārtrauca smaga smadzeņu trieka, kas negaidīti mainīja visu viņa dzīvi. No aktīva cilvēka, kurš piedalījās visās dzīves norisēs, kaislīga autobraucēja, sportotāja, ceļotāja, putnu vērotāja, sēņotāja viņš pārvērtās par cilvēku, kurš lielāko daļu laika pavadīja, risinot krustvārdu mīklas un skatoties tenisa

un biljarda spēles televīzijas ekrānā. Par spīti slimībai un daļējai paralīzei, viņam patika gatavot ēdienus. Viņš atteicās vadīt automašīnu ar automatisko ātrumpārslēdzēju, bet stūrēja ar vienu roku un, pasažieriem par lielu nobīli, ātrumus pārslēdza ar to pašu roku. Viesojoties Losandželosā, viņš kādā sarīkojumā latviešu namā pat dejoja. Tā Nīks cīnījās desmit gadu, līdz 18. janvārī slimība viņu pieveica.

ASV dzīvo divi Nika dēli – Andris un Juris un brāļa meita Arta. Sēro draugi un visi, kuŗi atceras enerģisko, sirsnīgo, draudzīgo un izpalīdzīgo cillvēku. Atvadu brīdī piedalījās arī bijušais dienvidkalifornietis, Latvijas Saeimas deputāts Atis Lejiņš.

Helēna Hofmane

Andris Kārkliņš *Andrés el Letón*

1942. 28. I Zaļeniekos – 2011. 26. III Rīgā

Andrim Kārkliņam bija tikai divi gadiņi, kad ģimene, būdami politiskie bēgļi, atstāja Latviju, nokļuva Vācijā un vēlāk ASV. Pieaudzis Andris mētājās vai pa visu pasauli. Sešus gadus viņš Andalūzijā pie Spānijas čigāniem mācījās spēlēt flamenko mūziku. Tur viņš arī ieguva savu skatuves vārdu – *Andrés el Letón*. Andris bija lepns, ka ir latvietis. Viņš koncertēja dažādās Eiropas zemēs, arābu valstīs, Indijā, Taizemē, Austrālijā, Filipīnās, Ziemeļamerikā un Dienvidamerikā, arī Rīgā. Par Andŗa viesošanas Rīgā vēl okupācijas laikā man pusbalsī stāstīja kāds mākslinieks. Viņa draugi bija sapulcējušies puspagraba darbnīcā, un Andris spēlēja. Vēlāk viņi redzēja, ka svaigajā sniegā aiz loga redzamas pēdas... Toreiz jau mēs visi tikām uzmanīti.

Vienu laiku Andris dzīvoja Losandželosā un dejoja „Pērkonītī”. Es tai laikā centos, lai tērpiem nebūtu novadu mistrojumu, palīdzēju meitenēm piegriezt un šūt kreklus saviem partneriem utt. Andrim bija kreklis no aizritējušā gadsimta kādiem 20. gadiem vai vecāks, ar koši zaļiem ugunskrustiem, ziliem auseklīšiem, dzeltenām saulītēm, vēl kaut ko sarkanu...Toreiz tādus šuva. Mana māte smiedamās tos sauca par tautisku fantaziju. Es piegāju Andrim klāt un bildu: „Vai, Andri, mums vajadzēs tev dabūt labāku kreklu...” Andris nostājās man priekšā un noskaldīja: „Šo – kreklu – šuva – mana – vecmāmiņa – Zemgalē – un – tas – IR LABS KREKLS!” Es vairāk neko neteicu. Vecmāmiņas kreklis Andrim bija svēts un dārga piemiņa, un to es respektēju.

Tad Andris aizbrauca. Viņš atkal atbrauca uz Losandželosu koncertēt 1986. gadā. Nekādi lielie klausītāju bari toreiz nesanāca. Tagad to uzskatītu par pieklājīgi apmeklētu koncertu, bet tais laikos mums parasti bija

vairāk publikas. Vakarū vadīja Alfons Reins, un viņš teica apmēram tā: „Andris ir mūsu pašu puika. Sasēdīsimies tuvāk puslokā un klausīsimies.” Tā arī darījām. Andris skaisti spēlēja, dziedāja, paskaidroja, un bija labi. Andris arī dzejoja (...daži sapņi bezgala grūti mirst...), komponēja dziesmas ar Federiko Garsijas Lorkas un latviešu dzejnieku tekstiem. Visspēcīgāk viņu aizrāva flamenko mūzika.

Aizbraucis viņš šad un tad viņš atsūtīja kādu dzejlapu, atsevišķu dzejoli vai kādu ieskaņojumu. Un tad Andris mums nozuda pavisam. Latvija atguva neatkarību, un tur izdotos žurnālus šķirstot, uzzinājām, ka viņš dzīvo Latvijā, mūzicē, vada tūristu ekskursijas uz Spāniju un citām zemēm.

Latvijā Andris palika uz visiem laikiem: 2011. gada 26. martā slimnīcā Rīgā viņš aizvēra acis uz mūžu. Lai viņam mierīga dusa dzimtenes zemē.

Helēna Hofmane

Foto: Helēna Hofmane

**Andris Kārkliņš 1986. gadā Losandželosā
uz latviešu nama skatuves**

**Acis pasaka tikpat, cik lūpas.
Ēna un liktenis seko mums visur.
Ar mirušo tikumiem sacensties grūti.
Uz aizsauli bruģēta ceļa nav nedz valdniekam, nedz
ubagam.**

Austrumu gudrības

Conejo Civic Ballet Company
The Premier Ballet Company in the Conejo Valley
presents

Cinderella

TICKET OFFICE: (805) 449-2787

COMMUNITY EVENTS
ENDOWMENT FUND

Bank of America
COMMUNITY FOUNDATION
SCHERER FORUM THEATRE

TWO PERFORMANCES

Friday May 20th - 7:30 pm

Saturday May 21st - 2:30 pm

ALLIANCE FOR THE ARTS
An official nonprofit partner of the
THOUSAND OAKS
CIVIC ARTS PLAZA

Boleshoi is the best-known name in Russian ballet, and for good reason. From this prestigious dance institution in Moscow comes our choreographic team of Enton and Maria to choreograph and stage Prokofiev's *Cinderella*. Dancers from Conejo Civic Ballet Co. and special guest artists perform.

Dziesma Teterē aicina 20. vai 21. maijā atbraukt uz Tūkstošozolu pilsētu, kur *Conejo Civic Ballet Company* izrādīs baletu „Pelnušķīte”. Izrāde notiks *Thousand Oaks Civic Arts Plaza*. Vienu no trim galvenajām pelēm tēlos Annija Teterē. Galvenās lomās būs izcili dejotāji. Biļetes var iegādāties, zvanot: 805-449-2787. Pēc izrādes Dziesma aicina latviešus pavisoties Teteru mājās pie glāzes vīna un citiem atspirdzinājumiem. Lūgums pieteikties līdz 15. maijam, zvanot: 805-216-2575.

Latviešu, igauņu, lietuviešu valodas kursi

Arī šogad *Baltic Studies Summer Institute* rīkos latviešu, lietuviešu un igauņu valodu kursus turpat, kur pērn – Madisonas universitātē Viskonsinā. Kursi notiks no 13. jūnija līdz 5. augustam.

Vairāk par *BALSSI 2011* kursiem iespējams uzzināt, sazinoties ar programmas koordinātoru Nensiju Heingartneri (Nancy Heingartner), zvanot, tāl.: 1-608-262-3379 vai rakstot, e-pasts: balssi@creeca.wisc.edu

Mājaslapa: www.creeca.wisc.edu/balssi/

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem
par kosmētiskām procedūrām

E-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas Suite,

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA; PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCELOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS: MĀRTIŅŠ LEIKARTS tālr.: 310-717-7577; e-pasts: martin@shorewood.com

Tulkošanas birojs POLYGLOT

Kr. Barona iela 37, Rīga

kabatas tālr.: (+371) 26811141

tālr.: (+371) 67272530, tālrakstis: (+371) 67272530

e-pasts info@polyglot.lv www.polyglot.lv

Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.

Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tālr.: 949-374-3340 Lic #0G61139

ALAs mājaslapā www.alausa.org
atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām
grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt,
cik eksemplāru krājumā

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Draudzes Ziņas

Foto: Iveta Kaņeņa

„Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis,
ka tiekam saukti Dieva bērni, un mēs tādi arī esam.”

Jņ. vēst. 3:1

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeņš: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

**1. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums – Baltā svētdiena;
aizlūgšim par Nubransvikas-Leikvudas draudzi (māc. Ieva Pušmucāne-Kineiko)
un par Bunkas draudzi (palīgmāc. Ivars Eisaks)
Pēc dievkalpojuma draudzes padomes sēde**

**8. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Ģimenes diena;
aizlūgšim par Norčēpingas-Linčēpingas draudzi (māc. Dr. Normunds
Kamergrauzis) un par Burtnieku draudzi (palīgmāc. Aldis Kalcenavs)
Pēc dievkalpojuma kafijas galds un filma**

**15. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums – *Misericordia Domini* svētdiena;
aizlūgšim par Nīderlandes draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un par Cēsaines draudzi (māc. Hanss Jensons)**

**22. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums – *Jubilate* svētdiena;
aizlūgšim par Montealas Trīsvienības draudzi (prāv. emer. Māris Ķirsons)
un par Cēsu pilsētas Sv. Annas draudzi (māc. Gints Polis)**

**29. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – *Cantate* svētdiena;
aizlūgšim par Minsteres draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un par Cēsu Sv. Jāņa lauku draudzi (māc. Didzis Kreicbergs)**

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
6. marts	13		\$297.00	20	\$22.85	Māc. Kārlis Žols
9. marts	9					Ciešanu laika meditācija
13. marts	25	21	\$223.00		\$8.92	
16. marts	4					Ciešanu laika meditācija
20. marts	39		\$396.00		\$10.15	Māc. P. Barbins/ vīru koris
27. marts	20	17	\$440.00		\$22.00	
30. marts	7					Ciešanu laika meditācija
3. aprīlis	23	15	\$286.00	13	\$12.43	

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca;

tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kurā var pierakstīties; lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

Pārdomām

Ziemeļrijā kāds katoļu priesteris, pieminēdams nemītīgās savstarpējās kristiešu cīņas, izteicās, ka kādas pārmaiņas uz labu varbūt kādreiz panāks vienīgi bērni. Viņš bija zaudējis ticību un cerību, ka pieaugušie, kam sirdis savu sakropļoto priekšnosacījumu piesārņotas, spēs vispār mainīt savu attieksmi.

Draudzes un organizācijas, kuŗas pieraduŗas darīt darbu zināmā ierastā kārtībā, nekādas maiņas nevēlas. Primārais iemesls tam varbūt, ciniski izsakoties, ir tāpēc, ka tās vada pieauguŗie. Mūsu garīgie un intelektuālie spēki ir nobrieduŗi, atraduŗi savus ietvarus, pieraduŗi pie konteksta, kādā darbojamies. Savos uzskatos un attieksmēs kļūstam arvien nelokamāki.

Reiz Jēzus mācekļi sāka strīdēties. Viņi gribēja izdibināt, kuŗš ir ievērojamākais. Varu iedomāties ņo skatu. Visi sasēduŗies aplī, pirmais pieceļas un stāsta par saviem sasniegumiem. Otrais un treŗais līdz pēdējam sevi slavē un liela. Droŗi vien bija visai gaŗlaicīgi klausīties. Beidzot, lai izbeigtu strīdu, Jēzus pieaicinājis kādu bērnu un teicis – lai tas, kuŗš grib būt pirmais, kļūst kā ņis bērns.

Diemŗēl bieŗi bērni ātri no vecākiem iemācās sliktāko un viņus atdarina. Tad kļūst saprotami Jēzus vārdi: „Kas Dieva valstību nedabū kā bērniŗš, tas nenāks tur iekŗā.” (Mk 10:15) Tāpēc, ņķiet, mums derētu vairāk no bērniem mācīties, nevis otrādi. Jēzus uzsver bērna lielo nozīmi vispārējās Dieva valstības ģimenes dzīvē, jo viņu attīstība vēl nav pieļāvusi nocietinātai sirdij noteikt un valdīt. Protams, bērni jau no agrām dienām iemācās manipulēt savus vecākus, tomēr viņi drīzāk arī priedāsies dalīties ar saviem draugiem ar to, kas viņiem ir.

Kristietības saknēs ir aicinājumus uz ņo pārtapšanu – kļūt kā bērniem. Jo tas, kas bērnam iedots rokās, nav viņa paŗa raŗots vai nopelnīts. Tāpēc viņš atzīs, ka nav to nopelnījis, bet pārtiek no cita ņēlastības un mīlestības. Mūsu uzdevums pret mazākajiem ir viņos iesēt un audzināt cienīgu attieksmi pret pasauli un mīloŗu, paļāvīgu attieksmi pret Dievu. Katra piemērs ir spēcīgs un svēts. Mēs daŗkārt aizmirstam, kāds dārgums mums ir uzticēts! Daudzi alkst pēc patiesas vienotības, bet to nepiedzīvo. Latvieŗi turpina savā starpā ķīvēties, gribēdami pierādīt, ka ir labāki par citiem. Mēs ieraujamies savā čaulā un gribam tur paslēpties. Kur paliek dzīves pavasaris? Kas spēs mūs patiesi iepriecināt? Kuŗš mums ticēs?

Prāv. Dāvis Kaņeŗs

Jo redzi, ziema ir pagājusī, lietus mitējies. Zemes virsu pārklāj puķes, klāt ir dziesmu laiks – pavasaris, un ūbeles balss jau dzirdama mūsu zemē.

Salamana augstā dziesma, 2:11,12

DIENVIDKALIFORNIJAS EV. LUT. DRAUDZES GADA SAPULCE

Svētdien, 2011. gada 5. jūnijā
plkst. 12.15 (pēc dievkalpojuma)
1927 Riverside Drive Losandŗelosā (bazuŗnas zālē)

Darba gaita:

- 1) Sapulces amatpersonu izraudzīŗana;
- 2) Iepriekŗējās gada sapulces protokola nolastīŗana un pieņemŗana;
- 3) Draudzes amatpersonu ziņojumi;
- 4) Latvieŗu nama pārvaldes ziņojumi;
- 5) 2010. gada budŗetu (padomes un dāmu komitejas) izpildīŗjumi;
- 6) Revīzijas komisijas ziņojumi;
- 7) 2011. gada budŗetu projektu apstiprināŗana;
- 8) Draudzes amatpersonu vēlēŗanas;
- 9) Daŗādi jautājumī, ierosinājumī un priekŗlikumī.

Ja izziņotajā laikā, plkst. 12.15, nesanaŗks statūtos noteiktais kvōrums (1/6 balstiesīgu draudzes locekļu), tad sapulce notiks stundu vēlāk, plkst. 1.15 dienā ar tādu paŗu darba gaitu, un tā būs tiesīga lemt par visiem jautājumīem, vienalga, cik dalībnieku ieraduŗies.

Piezīme: Balstiesīgs ir katrs iesvētīts draudzes loceklis, kas nokārtojīs maksājumus draudzei par 2010. gadu, kā arī 2011. gadā no jauna iestājuŗies locekļi.

Lūdzam draudzes locekļus piedalīties sapulcē kuplā skaitā.

Draudzes padome

Gada sapulces dienā dāmu komiteja lūdz atnest groziņus.

Dzimŗanas dienu atceres jūnijā

4. Pēteris Freimanis, Kriŗjānis Popalardo
5. Alma Ezerniece, Dane Purmalis
9. Alise Sterna
11. Māra Rosentāle
12. Anna Zemjāne-Kaļiņa, Viktors Vaits
15. Eduards Reimanis
16. Tamāra Ozoliņa, Sigrīda Upeniece
17. Jānis Ripa, Anna Tetere
18. Kārlis Kalvāns
19. Maruŗa Dankere, Biruŗa Maldute
20. Gatis ņķēle
23. Kārlis Kalējs
26. Viesturs Pētersons
27. Māra Sidlere
28. Irēne Gnerliŗa, Silvija Kurmiņa
30. Logan McPartland, Rita Whisenand

Atgādinājums katrai draudzei!

LELBAs XII sinode pieņēma rezolūciju, aicinot draudzes atbalstīt LELBĀL Archibīskapa algas fondu pēc katras draudzes spējām!

- Līdz nākamām archibīskapa vēlēšanām vēl ir tikai četri gadi.
- Ja katrs LELBĀL draudzes loceklis ziedotu vismaz 50 dolaru, tad archibīskapa algas fondā savāktu \$500 000 – \$1000 000.
- Ieteikumi, kā savākt iecerētos līdzekļus?
 - a) No rezerves kapitāla, ja draudze var atļauties;
 - b) Draudzē izsludināt līdzekļu vākšanu šim fondam un aicināt katru draudzes locekli ziedot pēc spējām;
 - c) Ieplānot nākamajos četros gados budžetā nepieciešamos līdzekļus, lai pēc četriem gadiem būtu vajadzīgā summa;
 - d) rīkot bazārus, koncertus, brokastis utt., kuŗu peļņa domāta archibīskapa algas fondam.

LELBAs XII sinode aicināja Ivaru Petrovski, Vilmaru Beiniķi un māc. Aivaru Peldu izstrādāt fonda apsaimniekošanas vadlīnijas. Tās esam sagatavojuši un tās ir pievienotas

Ikvienam, kam ir kāds jautājums, aicināts rakstīt vai zvanīt, e-pasts: aivars@pelds.com kabatas tālr.: 515-9914640;

Lai tas Kungs svētī mūsu pūles!

Māc. Aivars Pelds

Archibīskapa algas fonda apsaimniekošanas vadlīnijas:

- Šis fonds domāts tiem bīskapiem vai archibīskapiem, kuŗi sekos E. E. Roziša pēdās.
 - Fondu pārskatīs LELBAs un LELBĀL kasieŗi un viens virsvaldes izraudzīts ieguldījumu speciālists.
 - Bīskapa algu nosaka LELBĀL virsvalde, atbilstīgi paredzētai bīskapa darba slodzei.
 - Tā kā sagaidāmie algas fonda līdzekļi nebūs pietiekami, lai izmaksātu pilnu algu nākamam bīskapam, uzskatām, ka bīskaps būs arī mācītājs kādā draudzē, kas viņam maksās vismaz daļēju pamatalgu.
 - Drīkst izmaksāt tikai fonda augļus.
 - Alga izmaksājama tajā valstī, kur bīskaps dzīvos, saskaņā ar vietējiem likumiem.
 - Par fonda likvidāciju lemj Baznīcas virsvalde.
- Aicinām katru draudzi atbalstīt šo LELBĀL algas fondu pēc katras draudzes spējām.
- Mudinām draudzes locekļus atcerēties šo fondu arī savā testamentā.

JA VĒLAMIES, LAI LATVIEŠU DRAUDZES UN BAZNĪCU PASTĀVĒTU ARĪ NĀKOTNĒ, MUMS PAR TO JĀGĀDĀ JAU TAGAD!

Māsu draudzes Latvijā

„Patlaban daudziem klājas grūti. Liels paldies par palīdzību,” raksta mācītājs Aldis Pavlovičs no Neretas.

Kopš 1997. gada, kad iesākām atbalstīt trūcīgos bērnus Neretā, izmaksas par bērnu siltām pusdienām ir trīskārtojušās Toreiz pusdienas maksāja 35 santimi, tagad vairāk par 1 latu. Mēs vairs nevaram teikt, ka pietiek ar \$125, lai viens skolas bērns Neretā veselu gadu saņemtu siltas pusdienas. Vienai personai pusdienas mēnesī izmaksā 22 lati. Mācību gadā ir deviņi mēneši, pareizinot 22 x 9 = 198 lati – gandrīz 200 latu. Tātad, lai veselu gadu atbalstītu vienu trūcīgo bērnu, vajag 400 dolaru. Dienvidkalifornijas draudze ar LELBAs kasieŗa starpniecību nosūta šim mērķim saziēdoto naudu, katru mācību gada mēnesi \$500 (\$500 = 252,7 Ls – dažreiz mallet vairāk vai arī mazāk).

Pirmajā pusgadā siltas pusdienas saņēma 11 bērni. Kopš 2011. gada pusdienas saņem 15 bērni, jo nauda uzkrājas, ja slimības un svētku laikā paredzētiem bērniem netiek neizliēdota.

Liels paldies draudzes locekļiem, kā arī mūsu draudzes labvēļiem, kuŗi atbalstījuši šo svētīgo palīdzības darbu. Ventūrieši vairākus gadus kopīgi svinējuši dzimšanas dienas atceres un kopīgi ziedojuši Neretas trūcīgo bērnu pusdienām. Nesen Rūdim Hofmanim bija 90 gadu jubileju, un Helēna nepirka 90 rožu, bet ziedoja bērnu pusdienām.

Pagājušā gadā saņēmām palīdzību arī no LELBAs Palīdzības nozares, kas sedza maksu par bērnu pusdienām 2009.-2010. mācību gada pēdējos trīs mēnešus.

Visi ziedojumi tiek publicēti mūsu Draudzes ziņās. Baznīcas priekštelpā uz Māsu draudžu dēļa ir „adoptētāju” saraksts. Turpmāk „simboliskā adoptēšanas” summa jāmaina, jo ar \$125 nepietiek. Šo summu nepaaugstināsim, bet sarakstā ievietosim to personu vārdus, kuŗi ziedos vismaz \$100 Neretas trūcīgo bērnu pusdienām, un visus bērnus adoptēsime kopīgi

Gadījumā, ja kāda ziedotāja vārds neparādās Draudzes ziņās vai uz īpašā dēļa, lūdzu par to ziņot man, tālr.: 949- 830-9712.

Dievs lai svētī katru devēju, kas pēc savām spējām palīdz līdzciltvēkiem.

Anna Ābele

ZIEDOJUMI

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

L. Doršs \$100

MĀSU DRAUDZĒM

R. Gernatovska \$100, L. & V. Kārkliņi \$50,
B. & G. Schultz \$25, J. & D. Taubes \$100

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

H. Eserts \$40

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2011. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2011. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes dievnama remontiem

\$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā

\$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtī draudzes kasieri: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

ZIEDOJUMI BAZNĪCAS REMONTIEM

R. Gernatovska \$100, L. & V. Kārklīni \$50,
B. & G. Schultz \$100, P. & V. Simsoni \$1000,
J. & D. Taubes \$200

Zvanniekiem saziēdota \$124! Lūdzam neaizmirst
iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku” cūciņā baznī-
cas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par katru ziedojumu

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

*Grace Lutheran Church 3993 Park
Boulevard, San Diego, CA 92116*

Mācītājs Dāvis Kaneps

tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

14. maijā plkst. 12.00 dievkalpojums;

pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

Nāves jūras rokraksti tīmeklī

Kumrānas ielejā Nāves jūras ziemeļrietumu piekrastē apmēram 12 km uz dienvidiem no Jērikas un 25 km attālumā no Jeruzalemes 1947. gada sākumā uzietos 2000 gadus senos rokrakstu vīstokļus uzskata par vienu no ievērojamākajiem arhaioloģiskiem atradumiem pasaulē. *Google* un Izraelas Senlietu pārvalde gādā, lai šos rokrakstus varētu lasīt tīmeklī. Ir jau daļēja iespēja izvilumus no šiem rakstiem tīmeklī lasīt angļu valodā, drīzumā arī ivritā, aramiešu un grieķu valodā.

Nāves jūras rokrakstu vīstokļos ir Bībeles teksti un komentāri, sektantiskie, pseudoepigrafiskie, apokaliptiskie, mistiskie vai rituālie teksti. Tiem visiem ir liela nozīme, jo palīdz izskaidrot jūdaisma un kristietības izcelsmi.

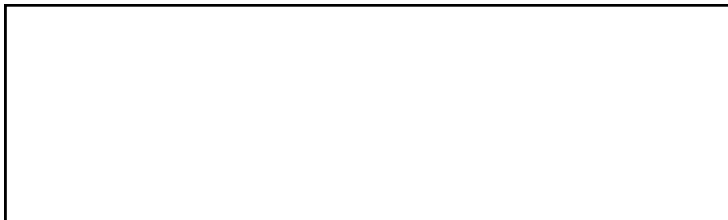
Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura